

திருமந்திரம் நாறு பாடல்கள்

மூலமும் உரையும்

AC. No. 16096

Q: 23

பழைய உரை

சே.ரா.சுப்பிரமணியக் கவிராயர்

எளிய உரை

முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

திருமந்திரம் நூறு பாடல்கள்

மூலமும் = உரையும்

உரையாசிரியர்

முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

1/6

சகுந்தலை நிலையம்

18/171, பவளக்காரத் தெரு,
மண்ணாடி, சென்னை - 600 001.
போன் : 25250092

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர் : திருமந்திரம் நூறு பாடல்கள்

உரையாசிரியர் : முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : முதல் பதிப்பு - செப்டம்பர் - 2012.

பதிப்புரிமை : நு சகுந்தலை நிலையம்

தாள் : 16 கி.கி. வெள்ளைத் தாள்

நூல் அளவு : 14 x 22 செ.மீ.

எழுத்து : 12 புள்ளிகள்

பக்கங்கள் : 80

பைண்டிங் : சாதாரணக் கட்டு

விலை : ரூ. **35.00**

ஒளி அச்ச : விக்னேஷ்வர் கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

அச்சிட்டோர் : பரமேஸ்வரி கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

நூல் வெளியீடு : சகுந்தலை நிலையம்
சென்னை - 600 001.

முன்னுரை

தமிழில் மெய்ப்பொருள் உணர்வு தொன்மையான இலக்கியங்களிலேயே இடம் பெற்றிருக்கின்றது. தொல்காப்பியம் முதலாகத் தொடர்ந்து சங்க இலக்கியங்களிலும் மெய்ப்பொருளியல் கருத்துக்கள் பரவிக் கிடக்கின்றன. என்றாலும் மெய்ப்பொருளியல் கருத்துக்களைத் தமிழில் தொகுத்து முதன் முதலாகத் தந்த நூல் திருமந்திரம் ஆகும். திருமந்திரத்தின் காலத்தை ஆய்வாளர்கள் பலவிதமாகக் குறிப்பிடுவார்கள். கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்நூல் தோன்றியிருக்கக் கூடும் என்பதுதான் பெரும்பாலான ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். இந்நூல் ஒன்பது தந்திரங்களை உடையது என்பதும், மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது என்பதும் அறிய முடிகின்றது. பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்றாக இணைக்கப் பெற்ற இந்நூல் அறிவியல் காலமாகிய இக்காலத்திலும் பல துறையினராலும் பாராட்டப் பெறுகின்றது. யோக நூல் வல்லுநர்கள், தத்துவ அறிஞர்கள், பொது உடைமைக் கொள்கை உடையவர்கள், ஆன்மீக வழிபாட்டினர் எனப் பல துறையினராலும் போற்றப் பெறும் நூல் இதுவாகும்.

இந்நூலுக்குக் காலந்தோறும் உரைகள் வெளி வந்துள்ளன. அனைத்து உரைகளும் ஒரே பொருள் கொள்ளும் நிலையில் இல்லாமல், உரையெழுதுவாரின் சிந்தனைக்கேற்பப் பல்வேறுவிதமான பொருள்களைப் பெற்றுள்ளன. இந்நூலுக்குரிய தன்மைகளில் ஒன்று அதிகமான பாடபேதங்களைக் கொண்டதாகும். அண்மையில் மறைந்த சித்தாந்த வித்தகர் தமிழறிஞர் முனைவர் சுப. அண்ணாமலை அவர்கள் மூல பாட ஆய்வுப் பதிப்பு என்ற நிலையில் பாட பேதங்களைச் சுட்டிக்காட்டி வெளியிட்டுள்ள பதிப்பு நினைவுகூரத் தக்கதாகும்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் அருமைச் சகோதரர் உமா பதிப்பகம் இராம. லட்சுமணன் அவர்கள் பழைய உரைப் பதிப்பு நூல் ஒன்றை என்னிடத்தில் கொடுத்தார்கள். அது முழுமையான நூல் அல்ல. திருமந்திரத்தில் நூறு பாடல்களும் அவற்றிற்குரிய உரை மட்டுமே அமைந்ததாகும். ஆசிரியர் பெயர் உள்ளிட்ட நூலின் விபரக் குறிப்பு எதுவும் இல்லாத நூலாகும். அப்பகுதிகள் கிடைக்கப் பெறாது நூறு பாடல்கள் மட்டுமே உள்ள பகுதியே கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. முன்பகுதியும் பின் பகுதியும் கிழிந்து மூலப் பகுதி மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. அதனைப் படித்த பொழுது இறையருளை எண்ணி எண்ணி வியந்தேன்.

உரையாசிரியரால் நூறு திருமந்திரப் பாடல்கள் தொகுக்கப் பெற்று, அதற்குச் சித்தாந்த அடிப்படையில் உரை எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. உரையைப் பயிலப் பயில உரையாசிரியரின் சித்தாந்தப் புலமை தெற்றெனப் புலப்பட்டது.

ஒவ்வொரு பாட்டிற்கும் உரையாசிரியர் சித்தாந்த அடிப்படையிலேயே பொருள் கூறியிருப்பது இப்பதிப்பின் சிறப்பாகும். உரையாசிரியரின் பெயர் சே.ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயர் என்று வைத்திருந்தவர் பென்சிலில் எழுதிய குறிப்பு ஒன்றுதான் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. உரையாசிரியரின் பெயரைத் தவிர வேறு எச்செய்தியும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. வருங் காலங்களில் உரையாசிரியரைப் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கப் பெறுமானால் அடுத்து வரும் பதிப்புகளில் இடம் பெறச் செய்யலாம்.

உரையின் பெருமை கருதி இப்பதிப்பினை வெளியிடக் கருதிய பொழுது பாடல்களின் பொருளுக்குப் பழைய உரையாசிரியரின் உரை எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்று உரை எளிமையாக்கப் பெற்றுப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. பாடல்களின் உரைக்குப் பிறகு விளக்கவுரையும் சொற் பொருள் விளக்கமும், சில விளக்கவுரைகளும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. உரையின் ஒப்புமைப் பகுதியில் பெரும்பாலான பாடல்களுக்கு சிவஞான சித்தியாரின் ஒப்புமைப் பாடல்கள் தரப் பெற்றுள்ளன. பிற சாத்திரப் பாடல்களும் ஒப்புமையாகத் தரப் பெற்றுள்ளன. திருமந்திரப் பாடல்கள் பாட பேதங்களுடன் உள்ளன. பாடல்கள் அனைத்திலும் பழைய உரையாசிரியரின் பாடமே கொள்ளப் பெற்றுள்ளது.

சித்தாந்த உரையாக அமைந்த இப்பதிப்பை மறு பதிப்பாக வெளியிடுவதற்கு அருட்செய்த இறையருளுக்கு மிகவும் நன்றி யுடையேன். இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஆற்றுப்படுத்திய உமா பதிப்பகம் அருமைச் சகோதரர் இராம. லட்சுமணன் அவர்களுக்கு என்றும் நன்றி யுடையேன். நூலின் சுருக்கம் கருதிப் பழைய சித்தாந்த உரையும், புதிய சிறு விளக்க உரையும் கொண்ட இப்பதிப்பைச் சைவ உலகம் ஏற்றுப் போற்றும் எனக் கருதுகின்றனம்.

முனைவர். பழ. முத்தப்பன்,
(விளக்கவுரையாசிரியர்)

6. அன்னை சாரதா நகர்,
சோமரசம் பேட்டை, திருச்சி-102
அலைபேசி - 9443765027
7-6-2012

திருமந்திரம் நூறு பாடல்கள்

1. பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல்பசு பாசம் அநாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்
பதியனு கில்பசு பாசம் நில்லாவே.

பொருள்:

பதி என்றும் பசு என்றும் பாசம் என்றும் சொல்லத்தக்க மூன்றனுள்ளும் பதியினைப் போலவே பசுவும் பசுமும் அநாதி யாம். பசுவாகிய ஆன்மாக்கள் பெத்தநிலையில் முத்திநிலை கொண்டிருப்பதால் பதியினைச் சேரமாட்டா. பாசமும் சடம் ஆகையால் சேரமாட்டா. பசுவாகிய ஆன்மாக்கள் மலபரிபாக மாகிய சத்திநிபாதம் பெற்று, பதியினைச் சேர்ந்ததால் பாசங்களின் சத்தி நீங்கிவிடும்.

சொ.பொ.வி:

பதி - இறைவன், பசு - ஆன்மாக்கள், பாசம் - உயிரைப் பற்றியிருக்கும் பந்தங்கள், அநாதி - ஆதி அன்று (பழமையானவை, பெத்தநிலை - உலகில் வாழும் நிலை, முத்தி நிலை - வீட்டுப்பேறு, சடம் - அறிவற்றது, மலபரிபாகம் - மலங்களாகிய குற்றங்கள் நீங்குதல், சத்திநிபாதம் - இறையருள்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் (சூத்திரம் 11) பாடல் 314.

2. தன்னைப் பரனைச் சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற
முன்னைப் பழமல மூலத் தைவிட்டு
உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே.

பொருள்:

சகலராகிய ஆன்ம வகையையும் அதற்கு மேலாகிய பிரளாயகலராகிய ஆன்ம வகையையும், விஞ்ஞான கலராகிய ஆன்ம வகையையும், பதி, பசு, பாசங்களின் வியாபக தன்மையையும் அறிந்து, அஞ்ஞானமகிய குற்றம் நீங்க அநாதியாகிய ஆணவமலத்தை நீக்கி மூலமாகிய பதியாம் இறைவனை விதிப்படி கருதல் வேண்டும். இதுவே சுத்தாத்துவித சைவருக்கு உபாய நிலையாகும்.

சொ.பொ.வி:

தன்னை - ஆணவம், கன்மம், மாயை மூன்றுமுடைய சகலர்,
பரனை - ஆணவம் கன்மம் இரண்டும் உடைய பிரளயாகலர், சதாசிவம் என்கின்ற மன்னை - ஆணவ மலம் ஒன்றுடைய விஞ்ஞானகலர், வியாபகத் தன்மை - விரவியுள்ள நிலை.

ஒப்புமை : சிவஞானசித்தியார் பாடல் 254

3. ஞானமில்லா தார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின்றவர் தம்மை
ஞானி களாலே நரபதி சோதித்து
ஞான முண்டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே.

பொருள்:

ஞானமில்லாதார் சடைமுடியும் முப்புரி நூலும் அணிந்து ஞானிகள் போல் நடிப்பார்கள். அவர்களை நாட்டையாளும் அரசன் உண்மை ஞானம் இருக்கிறதா என்று ஞானிகளால்

பரிசோதித்து, ஞானம் இல்லையென்றால் தண்டித்து, அதன்பின் அவ்வாறு வேடமிட்ட வனை ஞானநெறியில் நிறுத்தச் செய்ய வேண்டும். அதுதான் நாட்டிற்கு நல்லதாகும்.

சொ.பொ.வி:

சடை - சடாமுடி, நூல் - பூணூல், நரபதி - நாட்டை ஆளும் அரசன்.

4. தன்னை அறியத் தனக்கொரு தீங்கில்லை
தன்னை அறியாமல் தான்கெடு கின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னை அர்ச்சிக்கத் தான் இருந்தானே.

பொருள்:

ஆன்மா பிறப்பெடுத்து உண்டதே உண்டு, உடுத்ததே உடுத்து, உரைத்ததே உரைத்து, கண்டதே கண்டு, கேட்டதே கேட்டு துயருற்று வாழுகின்றது. அத்தகைய வாழ்வில் பந்தம் எய்தி மரணத்தை அடைகின்றது. ஆதலால் ஆன்மா பிறப்பாகிய துன்பம் நீங்குவதற்குத் தன் இயல்பைத் தான் அறிய வேண்டும்.

அவ்வாறு அறிவதால் தனக்கு ஒரு கேடாகிய பிறப்பு, மரணம் இல்லை. தான் இவ்வகையன் என்று தன்னைத்தான் தெரிந்து கொள்ளாமையால் எல்லாத் துன்பமும் தன்னைத் தொடர, பிறப்பு மரணத் துன்பத்தை அடைகின்றது. அதற்குப் பதிலாக ஆன்மா தன்னை அறியும் அறிவாகி, தலைவனாகிய இறைவனைத் தான் அறிந்த பின்பு, தலைவன் இல்லாமல் தான் இல்லாமையால் இறைவனைப் பூசிக்கத்தான் அவனுடன்பிரிப்பின்றி சமவேதமாய் இருக்கும்.

சொ.பொ.வி:

அர்ச்சித்தல் - சிவயோகம் பாவனையில் தன்னிடத்தில் இறைவனைக் கண்டு அர்ச்சித்தல்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 298

5. காணிப்பொன் கொண்டு கடைகடை தோறும்
வாணிபம் செய்து மயங்கித் திரிவேனை
ஆணிப்பொன் னான அறிவைஅறிந் தபின்
மாணிக்கம் பெற்று மகிழ்ந்திருந் தேனே.

பொருள்:

சிற்றறிவாகிய காணி அளவு பொன்னைக் கொண்டு ஆன்ம
லாபம் பெற வேண்டிப் பொய் வேடம் பூண்டு, ஆச்சாரியன்
இருக்கும் இடந்தோறும் சென்று, தீட்சையாகிய வாணிபத்தைச்
செய்து கொண்டு, ஆன்மநேயத்தில் அழுந்தும் நிலைமை
கூடாமையால் மயக்கமுற்றுத் திரிகின்ற நான், உயர்ந்த
பொன்னாகிய பேரறிவாகிய நேயத்தை உண்மையான குருவால்
அறிந்த பின்பு, மாணிக்கமாகிய ஆன்ம லாபத்தைப் பெற்று
ஆனந்தத்தை அடைந்து மகிழ்ச்சியுற்று இருப்பேன்.

சொ.பெ.வி:

கடை - ஆசிரியர் வாழும் இடம், (மயக்கம் செய்யும் பொய்
மையான ஆசிரியரை நீக்கி, மெய்யான ஆசிரியரைச் சேர்ந்ததால்
மெய்ஞ்ஞான நிலை கிடைக்கும் என்பது பாட்டின் பொருளாகும்)

6. பிட்டடித்து எங்கும் பிதற்றித் திரிவேனை
ஒட்டித்து உள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கித்
தட்டொக்க மாற்றினன் தன்னையும் என்னையும்
வட்டமது ஒத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே.

பொருள்:

சைவ ஆகமப் பொருளை எல்லாம் நொறுக்கி அடித்து,
அதாவது உலகியல் பொருளாகிய பொய்யை மெய்யென்று
மயங்கி, அதனைப் பிதற்றிக் கொண்டு திரிகின்ற என்னைப்
போன்றவரை, மானைக்காட்டி மானைப் பிடிப்பது போல என்னை

வசம் செய்ய மானிடம் வடிவம் கொண்டு குருவாக வந்து பொருந்தி, என்னிடத்திலே உள்ள பாசங்களெல்லாம் என்னைப் பற்றாமல் அறநீக்கி, நிறுக்கப்பட்ட பண்டங் களைத் தராசுத் தட்டில் மாற்றி வைப்பது போலத் தன்னிடத்தில் என்னையும், என்னிடத்தில் தன்னையும் மாற்றி வைத்து அருளினான். அத்தகைய வாசி ஒத்ததாகிய வாணிபம் எனக்கே கிடைத்தது என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

பிட்டடித்து - நொறுக்கியடித்து (சைவ ஆகமங்கள் கூறும் சரியை முதலாகிய நான்கு பாதங்களையும் விட்டுவிட்டு உலகியல் பொருளாகிய பொய்யை மெய் என்று மயங்கித் திரிதலாகிய செயல்.) ஒட்டித்து - பொருந்தி, (மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பது போல் குருவாக வந்து), உள்ளமர் மாசு - ஆன்மாவிடத்தில் தங்கிய மலங்களாகிய குற்றங்கள், தட்டு - தராசுத்தட்டு, வட்டம் - வாசி. (காசு மாற்றுவதற்குரிய கழிவு, வாசியுடைய காசு என்பதுபோல), வாணிபம் - ஆன்மலாபம்.

ஒப்புமை : “தந்தது உன்தன்னை” - திருவாசகம் 397
சிவஞான சித்தியார் பாடல் 281.

7. உடம்பும் உடம்பும் உடம்பைத் தழுவி
உடம்பிடை நின்ற உயிரை அறியா
உடம்பொடு உயிரி னுடம் பறியாதார்
மடம்புக்கு நாய்போல் மயங்கு கின்றாரே.

பொருள்:

தூல, சூக்கும, காரணம் என்று கூறப்பெறும் மூவகைச் சரீரத்தையும் பொருந்தி, அச்சரீரத்தில் (எள்ளும் எண்ணெயும் போலக் கலந்து) நின்ற ஆன்மாவின் தன்மையை அறியாதவர் உடம்பிலே உலாவுகின்ற சீவஆன்மாவின் உடம்பாகிய பரமான்மாவை அறியமாட்டாதவர் ஆவார். அவர்கள் அறியாமை

புகுந்ததால் பழக்க வாசனையை விடாத நாயைப் போல வாழ்க்கைப் பந்தத்தில் மெய்யாக அழுந்தி மயங்குகின்றாரே.

சொ.பொ.வி:

தூலம் - ஐம்பூத பரிணாமமாகிய உடம்பு, சூட்சுமம் - புரியட்டக உடம்பு, (சுவை, ஊறு, ஒளி, ஓசை, நாட்டம் என்ற தன் மாத்திரைகள் ஐந்தும், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும் உடையது), காரண உடம்பு - தன்மாத்திரை முதலிய எட்டு ஒழிந்த எஞ்சிய கருவிகளை உடைய மூலப் பகுதியாகிய மாயை, சீவான் மாவுக்கு உடம்பாகிய பரமான்மா என்பது - ஆன்மாவுக்கு ஆதரமாய் இருக்கின்ற துணையாகிய இறைவனாகும், மடம் புக்கு நாய் - மடத்தின் கண் புகுந்த நாயானது சுவரில் சித்திர வடிவமாய் இருந்த நாயை மோகித்துச் சேர்ந்தது போல.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 140, 154.

8. கண்டறி வாரிந்தக் காயத்துள் நந்தியை
எண்திசை யோரும் இறைவன் என்றேத்துவர்
அண்டங் கடந்த அளவிலா ஆனந்தம்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யாரே.

பொருள்:

மூவகையாகிய உடம்பினுள்ளே (பாலில் நெய் போல் மறைந்து விளங்காது இருக்கின்ற) நந்தியாகிய சீவான்மாவை ஆராய்ந்து அறியார்களாகி, எட்டுத் திசைகளிலும் இருப் பவர்கள் அச்சீவான்மாவைத் தலைவன் என்று துதிக்கின்றார்கள். வரம்பில் இன்பமகிய சிவானந்தக் கடலை மெய்யடியார்கள் நுகரும் வண்ணம் வாரிக் கொண்ட சன்மார்க்கத்தை அவர்கள் அறியாதவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

நந்தி - சீவான்மாவிற்குரிய பெயர், (பிறப்பு இறப்பு என்னும் ஆக்கம் கேடு இரண்டையும் கொண்டதால்), வேதத்தில் ஓரிடத்தில் சீவான்மாவை ஏகம் எனக் கூறுவதால் சீவான்மாவைத் தலைவன் என்பார் பிற மதத்தார். நந்தி என்ற பெயர் சிவபெருமான் மற்றும் நந்தியம் பெருமானாம் குருவிற்கும் உரியது.

9. காட்டும் குறியும் கடந்த அக்காரணம்
ஏட்டின் புறத்தே எழுதிவைத்து என்பயன்
கூட்டும் குருநந்தி கூட்டில் அல்லால்அது
ஆட்டின் கழுத்தில் அதாகறந் தற்றே.

பொருள்:

உதாரணமும் அடையாளமும் கடந்து அப்பால் நின்ற அக்காரணப் பொருளைச் சுவடிகளில் (இன்ன உவமானம் இன்ன அடையாளம் உளது என்று) பல மொழிகளில் எழுதி வைத்த தனால் பயன் யாது? (ஆன்மாக்களுக்கு கருவி முதலியவற்றைக்) கூட்டியருளிய சிவபெருமானாகிய தேசிக மூர்த்தி (எழுந்தருளி வந்து ஆச்சாரியானாய் உபதேசித்து முழுமைப் பொருளாகிய தன்னுடன்) கலந்திருக்க வைத்தல் அன்றி அறிய முடியாது. ஏட்டில் எழுதி வைத்தது எத்தன்மைத்தது எனின் ஆட்டினுடைய கழுத்தில் தொங்கும் அதரைக் கையால் பற்றி பால் கறக்கின்ற தன்மை போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

இப்பாட்டு சொற்பொருளுக்குக்கடந்து நின்ற இறைவன்தானே வந்து அருளவில்லை என்றால் எவராலும் அறிய முடியாது என்று கருத்தைத் தருகின்றது. காட்டு - எடுத்துக்காட்டு (உதாரணம்), குறி - அடையாளம், குருநந்தி - குருவாகிய இறைவன், அதர் - ஆட்டின் கழுத்தில் தொங்கும் சதைப் பகுதி, கரந்தற்றே - கையால் பால் கறப்பது போன்றதாகும்.

ஒப்புமை : திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

“மைப்படிந்தகண் ணாளும் 6-97-10

10. உரையற்றது ஒன்றை உரைசெய்யும் ஊமைகாள்
கரையற்றது ஒன்றைக் கரைகாண லாகுமோ
திரையற்ற நீர்போல் சிந்தைதெளி வார்க்குப்
பொறையற்று நின்றான் புரிசடை யோனே.

பொருள்:

நால்வகை வாக்குக்கும் கடந்து நின்றதாகிய ஒரு பொருளை (உவமான, அடையாளம் முதலியன எடுத்துக் கூறி) உரைக்கும் ஊமைகளே, அளவில் அடங்காத மனம் முதலியவற்றில் ஒரு பொருளை இவ்வளவு உண்டு என்று நிச்சயித்து அறிதல் கூடுமோ. (இவ்வாறு அளவிட முடியாத இறைவன் எவ்வாறு வெளிப்படுவான் எனில்) (அலைகளால் கலங்கல் உற்ற நீர்) அவ்வலைகள் நீங்கிய வழி கலங்கல் இன்றித் தெளிதல்போல, பாசத்தால் மயங்காது சத்திநிபாதத்தால் தெளிந்த அறிவினர்க்குச் சடையை உடையவனாகிய சிவபெருமான் குற்றமாகிய களங்கம் இன்றி வெளிப்பட்டு அருளுவான்.

சொ.பொ.வி:

ஊமைகாள் - சொல்லத் தகாததைச் சொல்லி அறியத் தொடங்குவதால் ஊமைகள் ஆயினர். திரை - கடல்அலை.

ஒப்புமை : “விறகில் தீயினன்” திருநாவு. 5-90-10.

11. வானுக்குள் ஈசனைத் தேடு மருளர்காள்
தேனுக்குள் இன்பம் சிவப்போ கறுப்போ
தேனுக்குள் இன்பம் சிறந்திருந் தாற்போல்
ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளிந்திருந் தானே.

பொருள்:

பரம ஆகாசத்தைச் சரீரமாகக் கொண்டு இருக்கும் இறைவனைத் தேடும் பேதைகளே, மதுவினுள்ளே கலந்திருக்கும்

இன்பமாகிய சுவை சிவப்பா, கறுப்பா கூறுவீர்களாக. தேனுக்குள் புறத்தே தெரியாமல் இருக்கும் இன்ப மாகிய சுவை உண்பவர்க்குச் சிறந்திருந்தாற் போலவே, பரம ஆகாச சரீரியாகிய இறைவன் உங்கள் உடம்புக்குள்ளே அந்தரியாமியாய் புறத்தில் தோன்றாமல் கலந்திருக்கின்றான் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

பரம ஆகாச சரீரம் - ஆகாயத்தை இறைவனுக்கு உடம்பு என்று கூறுவதுண்டு. இப்பாடல் தன்னுள் இருக்கும் இறைவனை உணர்ந்து கொள்ள முடியுமே தவிரப் புறத்தோர்க்குக் கூற முடியாது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 288.

12. என்னை அறிந்திலேன் இத்தனை காலமும்
என்னை அறிந்தபின் ஏதும் அறிந்திலேன்
என்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
என்னை விட்டு உன்னை உசாவுகின்றேனே.

பொருள்:

(தனு கரண புவன போகமாகிய பாசமே இறைவனாகத் தோன்றும் மயக்க அறிவால்) இத்துணை காலமும் என்னின் இயல்பை அறியாமல் துன்புற்றேன். (சத்திநிபாதம் எய்தி அப்பாசம் பொய்யாகத் தோன்றிய காரணத்தால்) என் இயல்பை அறிந்த பின் மற்றொன்றையும் அறிந்திலேன். (என் வினை ஒப்பாகிய காலத்தில் குருவாக வந்து அருள் செய்ததால்) என் இயல்பை அறிவதற்கு ஏதுவாகிய ஞான மாகிய அருளை அறிந்தபின் என் செயல் எல்லாம் நின் செயல் ஆதலின் என் இயல்பை மறந்து சிவானந்தத்தில் அழுந்தி நின்று உன் இயல்பையே நாடுகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

தனு - உடம்பு, கரணம் - அக உறுப்புக்கள் (கருவிகள்), புவனம் - உலகம், போகம் - அனுபவப் பொருள், சத்திநிபாதம் - இறைவனின் அருட்சத்தி உயிரில் பதிதல்.

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் சூத் 10 அதிகரணம்-2 பாடல் 1

13. நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் ஒன்றுண்டு
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான்பற்ற பற்றத் தலைப்படு மாறே.

பொருள்:

பரம ஆகாசத்தைச் சரீரமாகப் பொருந்தி நின்ற இரகசியப் பொருள் ஒன்று உள்ளது. அதுவே இச்சரீரத்தைப் பொருந்தி நின்ற ஆன்மவால் அறியப்படும் இரகசியப் பொருளாகும். அப் பொருளை ஆசிரியர் அருளிச் செய்தபடி முறைப்படியே அத்துவித பாவனையாகச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க அப்பொருள் தானே கிட்டும் விதமாகும். இதுவே நான் தேடிப் பெற்றுக் கொண்ட ஆன்மலாபம். இதனை இந்த உலகத்தார் பெறக் கடவாராக.

சொ.பொ.வி:

சரீரம் - உடம்பு, இரகசியப் பொருள் - இறையருள், அத்துவித, பாவனை - இரண்டற்ற நிலைமை.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் - 303.

14. உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு சுற்றாலை
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளித் தெளிவார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே.

பொருள்:

(ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டுவன வேண்டுமாறே வரையாது அருள் செய்யும்) வள்ளலாகிய முதல்வர்க்கு மனம் பெரிய கோயிலாகும். (ஐம்பூத விகாரமாகிய தூல சரீரம் வளைந்திருப்பதால்) ஊனுடம்பு சுற்றாலயமாம். நால்வகை வாக்குகளும் கோபுர வாயில்களாம். இத்தகைய இயல்பினை ஆராய்ந்து தெளியும் மெய்ஞ்ஞானிகர்கட்குச் சீவான்மாவே சிவன்தங்குகின்ற இலிங்கமாம். தெளிந்தபின் பசு கரணங்கள் எல்லாம் பதி கரணங்களாகும். ஆதலால் கள்ளம் செய்யும் கருவியாகிய புலன் ஐந்தும் கரியமணி விளக்காம்.

சொ.பொ.வி:

தூல சரீரம் - காட்சி உடம்பு, வாய் - வாக்கு. அவை நால்வகை. (குக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி)

ஒப்புமை : பெரியபுராணம் வாயிலார். (பாடல் 8)

15. ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவது இல்லை நமனும் அங்கில்லை
இடும்புகள் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
கடும்பசி இல்லை கற்றுணர்ந் தோர்க்கே.

பொருள்:

உலகம் ஒடுங்குவதற்கு ஏதுவாய் இருக்கின்ற பதி யினிடத்து (அத்துவித நிலையை அறிந்து அவ்வாறு) நிலைபெற்று இருக்கின்ற கற்றுணர்ந்தோர்க்கு (பிறப்பு மரணங்கள் இல்லையாதலால் அது நோக்கி) மனம் நடுக்கம் உறுவதில்லை. பிறப்பு இறப்பு இல்லையாதலால் உடம்போடு கூடிய இருவினைப் பற்று விட்டமையால் இயமனும் அவ்விடத்து வருவதில்லை. துன்பங்களும் இல்லை. இரவு பகலும் இல்லை. (சிவானந்தப் பெரும் பேறு நுகர்ந்திருக்கின்றபடியால்) கடிய பசியும் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

உத்தமர் - அத்துவித நிலையைக் கற்றுணர்ந்தோர், நமன் - இயமன், இடும்பு - துன்பம்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 284.

16. எட்டும் இரண்டும் அறியாத என்னை
எட்டும் இரண்டும் அறிவித்தான் என்னந்தி
எட்டும் இரண்டும் அறிவால் அறிந்தபின்
எட்டும் இரண்டும் இலிங்கமது ஆமே.

பொருள்:

புரியட்ட சரீரமும் ஆன்மாவும் பதியும் ஆகிய பத்தும் இதுகாறும் அறியாது இருந்த எனக்கு, என்னுடைய ஆசிரிய னாகிய திருநந்திப் பெருமான் என் பக்குவம் அறிந்து அப்பத் தையும் அறியுமாறு உபதேசித்து அருளினான். (இங்ஙனம் அப்பத்தையும் ஒருவரால் அறியாவிடின் பதியாமாறு இல்லை ஆதலால்) பத்தையும் குருவருளால் இறைவன் அருள் செய்ததால் அந்த அறிவால் அறிந்த பின்பே பத்தும் பதியாய் விடும்.

சொ.பொ.வி:

எட்டும் இரண்டும் பத்தாகி இலிங்கமாக விளங்குவது எவ்வாறு என்றால் பசு கரணங்கள் எல்லாம் பதி கரணங்களாக ஆன்மா பதியில் கலந்து தாடலை போல் அடங்கி நின்றலால் பதியாம் என்க. எட்டு - புரியட்ட சரீரம், (தன்மாத்திரையை ஐந்தும் அந்தக் கரணங்களில் மூன்றும் ஆகிய எட்டு) இரண்டு - ஆன்மா, பதி. (எட்டும் இரண்டும் என்பதற்கு இவ்வாறன்றித் தமிழ் எண்ணில் எட்டாகிய அகரமும், இரண்டு என்ற எண்ணாகிய உகரமும் எனப் பொருள் கொள்வது முண்டு.)

17. உள்ளத்து ஒருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம் விட்டோடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமும் அவனும் உறவாய் இருந்து
உள்ளம் அவனை உருவறி யாதே.

பொருள்:

(அகர உயிர் போல அறிவாகி எங்கும் நின்றவனா தலால்) ஆன்மாவின் அகத்தே உள்ளவனை, (அறிவினுள் அறிவாய் விளங்குதலால்) அகத்தே விளங்கும் ஒளியை (விருப்பின்றி உடனாய் நின்றலால்) ஆன்மாவை விட்டு நீங்காதிருக்கின்ற ஒப்பற்றவனை, காட்டும் உபகாரம் செய் திருக்கின்ற அவனும் அதனைப் பெறுகின்ற ஆன்மாவும் ஒன்றாய்க் கலந்திருந்தும், அவ்வான்மா அவனுடைய அழகிய உருவத்தை அறியமாட்டாது. இது என்ன வியப்போ.

சொ.பொ.வி:

உள்ளமும் அவனும் உறவாய் இருந்து - கண் காண்பதற்கு உயிர் உதவுவதுபோல, உயிர் காண்பதற்கு உபகாரம் செய்கின்றவன் இறைவன். அவ்இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றாய்க் கலந்திருக்கிறது.

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் சூத்-11.

18. வாசித்துப் பூசித்து வரமலர்க் கொய்திட்டுப்
பாசக் கிணற்றில் விழுகின்ற பாவிகள்
மாசற்ற சோதி மணிமலர்த் தாளை
நேசத்தே வைக்க நினைவறி யீரே.

பொருள்:

பந்தமாகிய குளத்தில் வீழ்ந்திருக்கின்ற பாவிகளே, இயல் பாகவே களங்கமற்று இருக்கின்ற ஒளி பொருந்திய இறைவனின் அழகிய மலரடிகளை விசேடமான மலர்களைப் பறித்து, புறத்தே திரு.ம. நூறு - 2

அர்ச்சித்துத் தோத்திரங்களைப் படித்து, அகத்தே அறிந்து அன்பும் சிவமும் இரண்டு இல்லை என அன்பகத்தே அத்துவிதமாகப் பாவித்துக் கொள்ள ஞாபகம் உற்று அறிகின்றீர் இல்லை. இனி எவ்வாறு முத்திக் கரையை அடைவீர்கள்.

சொ.பொ.வி:

பாசக் கிணறு - பந்தமாகிய குளம், (பாசத்தில் வைக்கும் பற்று), வரமலர் - விசேடமான மலர், தோத்திரங்கள் - இறைவனைப் போற்றும் பாடல்கள்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 302.

19. மனத்தில் எழுந்ததோர் மாயக் கண்ணாடி
நினைக்கின் அதனை நிழலையும் காணார்
வினைப்பயன் போக விளக்கியும் கொள்ளார்
புனக்கடை இச்சித்துப் போகின்ற வாரே.

பொருள்:

மனச்சங்கற்பத்தினால் உண்டாகிய (வினைப் பயனால் வந்த) பொய் உடம்பாகியதோர் கண்ணாடி. அதனை ஆராய்ந்தால் அக்கண்ணாடியில் அறியத்தக்க ஆன்மாவாகிய பிரதிபிம்பத்தையும் அறியமாட்டார். இருவினைப் பயன் தொடராது அறும்படி (குருவருளால்) அக்கண்ணாடியை விளங்கச் செய்து (பிரதிபிம்பத்தையும், பிம்பத்தையும்) அறிந்து கொள்ளார். இவ்வாறு அறிய மாட்டார் பிறப்பும் இறப்பதுமாகிய செயல் பெற்றுக் கடைசியாகச் சுடுகாட்டை விரும்பிச் செல்வார்கள்.

சொ.பொ.வி:

மனச்சங்கற்பத்தினால் - மனத்தின் தொடர்பால், ஆன்மாவாகிய பிரதிபிம்பம் - நிழல், (இறைவனை விடாது கலந்து நிழல்போலப் பிரியாது இருத்தலின் ஆன்மா நிழல் எனப்பட்டது) பிம்பம் - இறைவன்.

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் சூ. 4 அதி. 2 பாடல் 2

20. அத்திப் பழமும் அரைக்கீரை நல்வித்தும்
கொத்திக் குதறிக் கூட்டில் அடைத்தது
அத்திப் பழத்தின் அமுது அறிந்தபின்
கத்திக் கொண்டு ஐவருங்காடு உறைந்தாரே.

பொருள்:

பெண்ணும் ஆணும் சையோக லீலை செய்து கருப் பாசயப் பையை கிளறப் பண்ணி, சுரோணிதமும் நல்ல சுக்கிலமும் வெளிப்படச் செய்து, அவை இரண்டும் ஒன்றாக அக்கருப்பாசயப் பையாகிய கூட்டில் பூமியில் பிறப்பதற்கு முன் அடைக்கப் பட்டது. (ஐம்புலன்கள்) பிறப்பாகிய சரீரத்தின் உள்ளே மோட்ச மாகிய அத்துவித நிலையை உணர்ந்த பின்பு தத்தமக்குச் செயல் இன்மையாலே ஐம்புலன்களும் சுதறிக் கொண்டு வெளியே நீங்கிப் போயின.

சொ.பொ.வி:

சையோக லீலை - உடலுறவு, கருப்பாசயப் பை - கருப்பப்பை, அத்திப் பழமும் அரைக்கீரை நல்வித்தும் - அத்திப்பழமும் சுரோணி தமும் செந்நிறமாக இருப்பதால் சுரோணிதத்தை அத்திப் பழமாகவும், அரைக்கீரை வித்தும் சுக்கிலமும் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றி அழியும் தன்மை நோக்கிச் சுக்கிலத்தை அரைக்கீரை வித்தாகவும் உருவகம் செய்தார். சுரோணிதம் - பெண்கரு, சுக்கிலம் - ஆண்கரு, அத்திப்பழம் (மூன்றாமடி) உடம்பு, அமுதம் - வீட்டுப்பேறாகிய மோட்சம், ஐவர் - ஐந்துபுலன்கள்.

21. வழுதலை வித்திடப் பாகல் முளைத்தது
புழுதியைக் கிண்டிப் பூசனி பூத்தது
முழுதும் பழுத்தது வாழை இளங்கனி
தொழுது கொண்டு அறிந்தோர் தொட்டுடையாரே.

பொருள்:

வழுதலை வித்தாகிய சுக்கிலத்தைக் கருப்பாசயப் பையாகிய நிலத்தில் இட (இருவினையாகிய கசப்புப் பற்றியதினால் பின்பு சுரோணிதத்துடன் கூடிப் பழு தலையாக முளைக்காது) பாகற் காயாகிய உடம்பு உண்டா யிற்று. புழுதியாகிய புறக்கருவி அகக்கருவிகளைப் பிரித்து ஆராய்தலினால் அதன்மேல் பூசணிப் பூவாகிய இதயக் கமலம் தோன்றி விளங்கியது. அப்பூசணிப் பூவாகிய இதயக் கமலத்தில் வாழை இளங்கனியாகிய சிவம் பூரணமாகக் கனிந்திருந்தது. அக்கனியை ஆசிரியரின் அருள் பெற்று அறியும் முறையால் அறிந்து நுகர்ந்தோரே சிவபூரண நிலையுடன் பொருந்துவர்.

சொ.பொ.வி:

பழுதலை - கத்தரிக்காய்ச் செடி வகையில் ஒன்று, சுரோணிதம் - பெண்கரு, பாகல் - பாகற்காய், தொட்டுடையார் - பொருந்துதல் உடையார். (பழுதலைக்கு வித்து காரணமாய் இருப்பது போல உடம்பிற்குக் காரணம் சுக்கிலம் ஆதலால் பழுதலை வித்தாக உருவகம் செய்யப் பெற்றது. பூசணிக்காய் மேல் பூ பூத்தது போலக் கருவிகளின் மேல் இதய கமலம் தோன்றுதலால் அதனைப் பூசணிப் பூ என உருவகம் செய்யப் பெற்றது. இதய கமலம் வாழைப் பூ போலக் கீழ்நோக்கி இருத்தலால் அதனை யோகத்தாலே மேல்நோக்கிப் பூக்கப் பண்ணி அதில் சிவத்தைக் காண்பதால் சிவத்தை வாழைப் பழமாக உருவகம் செய்யப் பெற்றது.)

ஓப்புமை : வித்து ஒன்றிட மற்றொன்று முளைத்தது.
(பழமொழி)

22. வாழைப் பழுத்துக் கிடக்குது வையகம்
வாழையைச் சூழத் தாழ்கோத்து நிற்குது
தாழைத் திறந்து கனிஉண்ண மாட்டாதார்
தாழம் பழத்திற்குத் தள்ளுண்ட வாரே.

பொருள்:

உலகில் சிதாகாசமாகிய குகை வீட்டிலே வாழைப் பழமாகிய சிவம் பூரணமாகக் கனிந்திருக்கிறது. அவ் வாழைப் பழமாகிய சிவத்தை அறிந்து துய்க்க ஒட்டாமல் சுற்றித் தாழாகிய மும்மலக் கொத்து பிணிப்புற்று நிற்கின்றது. அத்தாழாகிய மும்மலக் கொத்தை (குருவின் அருளாலே பெற்ற) ஞானமாகிய திறவுக் கோலால் திறந்து அவ்வாழைக் கனியாகிய சிவத்தை அறிந்து, பேரின்ப இரசத்தைத் துய்க்க மாட்டாதவர் (சிறிறின்பத்தைத் துய்ப்பது எவ்வாறு எனில்) வாழைக்கனி இருக்கவும் பயனில்லாத தாழம் பழத்திற்கு முயற்சித்துத் தள்ளாடித் துன்புற்றவர் போன்றவராம்.

சொ.பொ.வி:

சிதாகாசம் - ஞானஆகாசம், தாழம்பழம் - பயனற்ற பழம், மும்மலக்கொத்து - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலக் கூட்டங்கள், பேரின்ப இரசம் - வீட்டுப்பேறு.

23. கள்ள வழியில் விழுந்த விளாங்கனி

கொள்ளச் சென்ற ஐவரும் குழியில் விழுந்தனர்
தெள்ளிய ஞானி தெளிவுறக் கண்டபின்
பிள்ளைகள் ஐவரும் பிதற்று ஒழிந்தாரே.

பொருள்:

(சன்மார்க்கமாகிய நன்னெறி அல்லாத) கள்ள வழியாகிய மாயை வழியில் விழுந்து கிடக்கின்ற விளாங் கனியாகிய தன்மாத்திரைகளை ஐம்புலன்களும் துய்த்தற்குச் செல்லலால் கருக்குழியில் விழுந்து கிடக்கின்றனர். தவத்தாலும் தியானத் தாலும் எல்லாப் பொருளையும் அறிந்து தெளிந்த ஞானி தன் ஞானத்தால் அத்துவித நிலையை அறிந்த பின்னர் பிள்ளைகளாகிய அவ் ஐவரும் பொய்யை மெய்யென்று பிதற்றுதலை நீங்கினார்.

சொ.பொ.வி:

கள்ளவழி - பதியை அடையும் மார்க்கம் அல்லாத மயக்க வழியான மாயை வழி, விளாங்கனி - சுவை முதலாகிய ஐந்து தன்மாத்திரைகள், ஐவர் - மெய் முதலாகிய ஐந்து புலன்கள், இப்பாடல் பாசத்தால் பதியை அடைய முடியாது. சிவஞானத்தால் பதியை அடைபலாம் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 292.

24. எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பயனைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந் தோத
மலராத பூவின் மறுவின் மணத்தைப்
பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே.

பொருள்:

எழுதப்படாத புத்தகத்து ஏடாகிய சிவஞானத்தின் பயனாகிய பதியை, சிவஞானியர் அல்லாதார் தெளிய முடியாத கன்னியாகிய சத்தி அருளால் தெளிய, அதாவது அருளானது முற்றிலும் கிடைக்க, மலராத பூவாகிய இதய கமலத்தில் தோன்றும் பதியாகிய குற்ற மில்லாத மணத்தை இனிப் பிறவியில் வாராத சிவஞானியராகிய வண்டுகள் அம்மணத்தை அறிந்து பெற்று உய்வார்கள்.

சொ.பொ.வி:

புத்தகத்து ஏடு - குருவருளால் உபதேசிக்கப்படுதலால் சிவஞானத்தை எழுதாத புத்தகத்து ஏடு என்றார். கன்னி - சிவசத்தி, (சிவசத்தியின் அருளால் தான் சிவத்தை அடைய முடியும்) மலராத பூ - இதய தாமரை, மறுவின் மணம் - சிவம் (ஏனைய பூக்களின் மணம்போல அழியாதது என்பதால் மறுவின் மணம் என்றார்) பிறவாதண்டு - சிவஞானிகள் (குருவருள் உபதேசம் பெற்றதால் அவர்களுக்குப் பிறப்பு இறப்பு இல்லை.)

25. இருட்டறை மூலை இருந்த குமரி
 குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
 குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
 மருட்டிய அவனை மணம்புணர்ந் தாளே.

பொருள்:

மாயையின் பால் உளதாகிய பூரண சிவத்துடன் பூமணம் போலிருந்த சத்தி ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு, சிவத்தைக் காணாது இருக்கின்ற பழையவனாகிய ஆன்மாவை - முத்தி அருளுவதற்குச் சார்தல் கருதி, ஆணவ மலத்தை நீக்கிக் காட்டும் உபகாரம் முதலிய தன் குணங் களை அறிவித்து, மலக்குற்றங்களைப் பற்றாது விடுக்கச் செய்து, தன்னிடத்தில் அழுந்தி இருக்குமாறு மயக்கி, அக்கிழவனாகிய ஆன்மாவைச் சார்ந்தாள் (என்றவாறு)

சொ.பொ.வி:

இருட்டறை - முதல் உற்பவத்திற்குரிய மாயை, மூலை - அதற்கு அப்பால் உள்ளதாகிய சிவம், குமரி - சிவசத்தி, குருட்டுக்கிழவன் - ஆணவத்தால் மறைப்புண்ட ஆன்மா, குணம் - சிவசத்தியின் அருளாகிய தன்மைகள், மருட்டி - மலங்களை நீக்கி.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 281.

26. ஆமாறு அறிந்தேன் அகத்தின் அரும்பொருள்
 போமாறு அறிந்தேன் புகுமாறு மீதென்றே
 ஏமாப்பது இல்லை இனிஓர் இடரில்லை
 நாமா முதல்வனும் நாம் எனலாமே.

பொருள்:

(பாசங்களைவிட்டு) போகும் மார்க்கத்தை அறிந்தேன், (அங்ஙனம் அறிந்த பின்) புகுந்திருக்கும் நெறி இதுவென்று கருதி உள்ளிருக்கும் அரும்பொருளாகிய சிவமே, நான் ஆகும்

நிலையைத் தெரிந்து கொண்டேன். (ஆதலால்) இனி ஒன்றையும் ஆசைப்படுதல் இல்லை. ஆசையால் வரும் துன்ப மும் இல்லை. (இவ்வாறு உணர்ந்ததால்) நாம் அவனே எனச் சோகம்பாவனை செய்ய இயலும். அம்முதல்வனும் நாமே ஆவோம் என்று பக்குவம் உடையார்க்குச் சொல்லவும் கூடும்.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் ஆன்மா சிவனைச் சார்ந்து சிவமாகும் திறம் கூறு கின்றது. போமாறு - பாசங்களை நீக்கும் வழி, புகுமாறு - ஆன்மாவின் உள்ளே இருக்கும் சிவமே உயிராய் விளங்குவது அறிந்தது. ஏமாப்பது - ஆசைப்படுவது, இடர் - துன்பம், சோகம் பாவனை - தன்னை இறைவனாகப் பாவிக்கும் நிலை.

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் சூ. 2. அதி-1 பாடல் 4.

27. மனத்தில் இருந்த மதிவாள் உருவி
இனத்தினை நீக்கி இரண்டற வீசி
நினைத்த இடத்தே நிலைபெறு மாகில்
அனைத்து உயிர்க்கெல்லாம் அதிபதி யாமே.

பொருள்:

மனத்துடன் இருந்த அறிவு என்னும் வாளை (கத்தியை) பிரகாசிக்கச் செய்து, இனமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவக் கூட்டங் களையும் முறையாக அறிந்து நீக்கி, ஆணவ கன்மங்களைச் கெடுத்து, நினைத்த பொருளாகிய பூரணப் பொருளாம் சிவத்தே அத்துவித நிலை போற்றி இருப் பானாயின், எல்லா உயிர்க்கும் அதிபதியாகிய அப்பூரணப் பொருளாகலாம்.

சொ.பெ.வி:

பிரகாசிக்கச் செய்து - விளக்கமுறச் செய்து, முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் - ஆன்ம தத்துவம் இருபத்திநான்கு, வித்தியா தத்துவம் ஏழு, சிவதத்துவம் ஐந்து, அதிபதி - மூலமுதற்பொருள்.

28. உலை ஒக்கக் கொல்லன் ஊதும் துருத்திபோல
கலை ஒக்கப் பாயும் கருத்து அறிவாரில்லை
கலை ஒக்கப் பாயும் கருத்தறி வாளர்க்கு
நிலை ஒக்கச் சீவன் நிறுத்தலுமாமே.

பொருள்:

கொல்லன் உலையிலே சமமாக ஊதப்படுகின்ற துருத்திகளின் (மாறி மாறி இயங்குகின்ற) வாயுக்களைப் போல. இடங்கலை, பிங்கலைகளின் மாறி மாறி ஒக்க இயங்குகின்ற சுவாசத்தின் நிலையை உணர்வாரில்லை. ஆயினும் சுழுத்தி முனையில் செலுத்தியாவது அங்கு நிற்கும் யோக நிலையை உணர வேண்டும். அவ்வாறு உணர்வதற்கு ஆசிரியரின் அருள் பெற்று, யோக நிலையை உணரவல்லார்க்கு ஆன்மாவைச் சிவத்துடன் அத்துவித நிலையில் நிற்கச் செய்தல் கூடும்.

சொ.பொ.வி:

துருத்தி - கொல்லன் உலையில் இருக்கும் தோற்கருவி, இடங்கலை பிங்கலை - மூச்சுக் காற்றுக்களின் வகை, சுழுமுனை - நடுநாடி. (மூலதாரத்திலிருந்து உச்சத்துவாரம் வரை நிற்கும் நாடி)

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 298.

29. துரியம் இருப்பது சாக்கிரத் துள்ளே
நரிகள் பதினாலு நஞ்சுண்டு செத்தது
பரிய புரவியும் பாரில் பறந்தது
துரியம் இருந்திடச் சொல்ல ஒண்ணாதே.

பொருள்:

துரியப் பொருளாகிய சிவம் சாக்கிரப் பொருளாகிய ஆன்மாவின் உள்ளே இருப்பது. (அதனை ஆசிரியரின் உபதேசத்தால் உணர்ந்தால்) நரிகளாகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம்

ஐந்து, அந்தக் கரணங்கள் நான்கு ஆகப் பதினான்கும் செயல் மறைப்பாகிய நஞ்சை உண்டு கெடும். பெரிய குதிரையாகிய ஆன்மபோதமும் உலகில் பற்றற்ப் பறந்து விடும். மேற்கூறிய துரியப் பொருள் இருக்கும் இடம் யாது என்றால் அவனருளால் காண்பது அல்லாது இந்த இடம் எனச் சுட்டிக் கூற இயலாது.

சொ.பொ.வி:

துரியம் - இறைவனுடைய சுத்த நிலை, சாக்கிரம் - கருவிகள் எல்லாம் கூடி நிற்கும் அறிவு நிலை, நரிகள் - பொய்யை மெய்யாக்கும் கருவிகள், ஆன்மபோதம் - தன்முனைப்பு.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 286.

30. மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டிலம்
ஆணிப்பொன் நின்றங்கு அமுதம் விளைந்தது
பேணிக்கொண்டு உண்டார் பிறப்பற்று இருந்தார்
ஊனுக்கு இருந்தார் உணராத மாக்களே.

பொருள்:

உலகத்தில் விரிந்து தோன்றும் ஒழுங்காகிய சிவம் என்னும் மாணிக்க மாலையானது, ஆன்மாவாகிய ஆணிப்பொன் கட்டிலிலே தங்கி நிற்க, அவ்விடத்தே (சோதியாகிய) பேரின்பம் நின்றது. அதனை விரும்பிக் குருவருளால் அறியும் முறையால் அறிந்து கொண்டு, நுகர்ந்தவரே பிறப்பினை நீங்கியவர் ஆவார். அவ்வாறு உணராத மனிதர்கள் உண்ணுதற்கே இருந்தவர்கள் ஆவார்கள். (அவர்களுக்குப் பிறப்பு அகலாது)

சொ.பொ.வி:

ஆணிப்பொன் - பெருமை பெற்ற தங்கம், அமுதம் - பேரின்பம், ஊண் - உண்ணுவதற்கு.

31. ஒன்றே கலப்பை உழுவெருது அஞ்சுண்டு
ஒன்றைவிட்டு ஒன்று உழன்று திரியாது
ஒன்றைவிட்டு ஒன்றையும் உழுதுண்ண வல்லார்க்கு
அன்று நடடன்றே அறுக்கலும் ஆமே.

பொருள்:

மனமாகிய கலப்பை ஒன்றுதான். அக்கலப்பையால் உழுதற்கு ஐம்புலன்களாகிய எருதுகள் ஐந்து உள்ளன. அவ்வொன்றாகிய மனக்கலப்பையினை நீங்கி அவ்வெருது களில் ஒன்றாயினும் தனித்துப் பந்தத்தில் அழுந்தி வருந்தித் திரிய மாட்டாது. (கலப்பையினை நீங்காது அதனை அவ்வெருது ஐந்தும் கூடி இழுத்துச் செல்லும் என்பது கருத்து) அவ் ஒன்றாகிய மனத்தை நீக்கி, ஒன்றாகிய பதி என்னும் நிலத்தை, அறிதலாகிய உழவினைச் செய்து, அதனால் விளையும் பேரின்பமாகிய உணவை உண்ண வல்லார்க்கு, ஒரு காலத்தில் விதைத்து சில காலம் சென்ற பின் விளைந்ததை அறுப்பது போல் அல்லாமல் நடட பொழுதே அறுத்துப் பயன் கொள்ளலாம்.

சொ.பொ.வி:

எருது - மாடு, அஞ்சு - ஐம்புலன்கள், ஒன்று - மனம், ஒன்று - பதி, உழுதல் - பதியில் அழுந்துதல், நடட அன்றே - நடட பொழுது, அறுக்கலாம் - அனுபவிக்கலாம்.

32. ஊரும் அருவி உயர்கரை உச்சியில்
ஆறன்றிப் பாயும் அருங்குளம் ஒன்றுண்டு
சேறன்றிப் பூக்கும் செழுங்கொடித் தாமரை
பூவன்றிச் சூடான் புரிசடை யோனே.

பொருள்:

பரந்து திரியும் அருவியாகிய ஐம்புலன்களுக்கு எட்டாது மேல் உள்ள இடத்தில், தனக்கு வருவாயாக அமைந்த நதி இன்றி,

தனது கருணை வெள்ளமே எல்லாப் பயிர்களுக்கும் சென்று பாயத் தக்க சத்தியாகிய அரிய குளம் ஒன்று உள்ளது. அதில் மாயையாகிய சேற்றின் சம்பந்தம் இன்றிச் சதானந்தமாகிய வளம் கொண்ட கொடித் தாமரை மலர்ந்திருக்கும். சடையுடைய சிவபெருமான் அப்பூவை அன்றி வேறு மலரை அணியமாட்டான்.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் மாயா சம்பந்தமான இன்பத்தைவிட்ட ஆன்மாவையே இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வான் என்ற குறிப்பைத் தருகின்றது. ஊரும் அருவி - எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று துய்க்கும் ஐம்புலன்கள், உயர்கரை - மேலே உள்ள இடம், ஆறு - நதி, சேறு - சேற்றுமண், செழுங்கொடி - சதானந்தமாகிய தெய்வ நோக்கம்.

ஓப்புமை : சங்கற்ப நிராகரணம் பாடல் 20.

33. சன்னம்குகை மூன்று தானஞ்சு பச்சிலை
மின்ன வரைத்துவை வெள்ளி பொன்னாயிடும்
வன்னம்பதி இந்தவாசி கொண்டு ஊதிடின்
சொன்னம் வாஞ்சித் தொன்றும்என் சிந்தையே.

பொருள்:

சொன்னதைப் பெறவேண்டி (நினைத்ததைப் பெற வேண்டி) அதற்குரிய சாதனங்களில் பொருந்தி நிற்கின்ற என் அகமே, நுண்ணிதாகிய குகை மூன்று உள்ளன. அவற்றில் பஞ்சாக்கரமாகிய ஐவகைப் பச்சிலைகளையும் குருவரு ளால் விளங்க வரைத்து வைப்பாய். அதனால் பொன்னிற மாகிய அருட்சத்தியில் அழுந்தி நிற்பாய். உட்சவாசம், வெளிச்சவாசம் இரண்டையும் அடக்கிச் சுழுமுனையில் செலுத்துவாய் ஆகில் ஆன்மாவாகிய வெள்ளி பொன்னாகிய சிவமாய் விளங்கி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

சன்னம் - நுண்ணிய, குகை மூன்று - உயிருக்குரிய காரண நிலையான (அவத்தையான) வேலம், சகலம், சுத்தம் என்னும்

அவத்தைகள், அஞ்சு பச்சிலை - ஐந்தெழுத்தாகிய மந்திரம், மின்ன வரைத்துவை - மூவகை அவத்தையிலும் ஐந்தெழுத்துக்களைச் சொல்லும் முறையில் கூறுதல், வன்னம்பதி - பொன்னிறமாகிய அருட்சத்தி, வாசி - உள்கவாசம், வெளிச்சவாசம் இரண்டும் கொண்டு சுவாசித்தல், சுழுமுனை - நடுநாடி.

34. வெளியிலி ரேகை ரேகைத் தலைச்சுழி
சுழியில் உகாரஞ் சுற்றிடும் வன்னி
நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதம்
தெளியும் அவரே சிவசித்த ராமே.

பொருள்:

பரம ஆகாசத்தில் நீளமாகிய ரேகை ஒன்று தோன்றும். அவ்ரேகைத் தலையிடத்தில் வட்டமாகிய சுழி ஒன்று தோன்றும். அச்சுழியிலே வன்ன வடிவாகிய சத்தியின் அக்கரமாகிய உகாரம் சுற்றி நிற்கும். (மேற்கூறிய ரேகையும் சுழியும்) நெளிகின்ற காலாகிய நீள் வடிவாகவும், கொம்பாகிய வட்ட வடிவாகியும் எழுதி அறியத்தக்க நாதம் விந்து எனப் பெயர் பெறும். இவ்விரண்டையும் அறிந்து தெளிபவர்களே சிவ சித்தர் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

வெளி - பரம ஆகாயம், வன்னி - பொன்னிறமாகிய அருட்சத்தி, நெளிதல் - மேல் எழுகின்றது.

35. மாயனை நாடி மனநெடுந் தேரேறிப்
போயென நாடறி யாதே புலம்புவர்
தேயமும் நாடும் திரிந்தெங்கள் செல்வனைத்
காயநல் நாட்டிடைக் கண்டறிந் தேனே.

பொருள்:

பாலில் நெய்ப்போல மறைந்து, அந்தரியாமியாய் இருக்கும் இறைவனைத் தேடி மனம் என்னும் நெடிய தேரில் உலாவி,

அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் இறைவன் இடம் தெரியாமல் பலவாறு பிதற்றுவர். ஆனால், நானோ எங்கள் செல்வனைப் பல நாடுகளும் நகரங்களும் சென்று தேடித் தொழுது வாழ்த்திச் சிந்தித்ததனால் சரீரமாகிய நல் நாட்டின் கண் பார்த்து அறிந்தேன்.

சொ.பொ.வி:

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களை முறையாகத் தொழுதால் குருவருளால் இறைவனை அகத்தே அறிவர் என்பது கருத்து. அந்தர்யாமி - தோன்றியும் தோன்றாமலும் இருப்பது, தேயம் - நாடு, காயம் - உடம்பு, நாடு - நகரம்.

36. ஊமை எழுத்துடன் பேசும் எழுத்துறில்
ஆமை அகத்துடன் அஞ்சும் ஒடுங்கிடும்
ஊமைய மற்றது உள்ளொளி பெற்றது
நாமைய மற்றது நாமறி யோமே.

பொருள்:

ஊமை எழுத்தாகிய பேசா எழுத்து என்கின்ற சிகா ரமும், அதனுடன் பேசும் எழுத்தாகிய வகாரமும் ஆகிய இரண்டும் (அகத்தே இரண்டற அழுத்துவிக்க அதனால்) ஆமை தனது உறுப்புக்களை ஒடுக்குமாறு போலத்தன்னுள்ளே ஐம்புலன்களும் செயலன்றி ஒடுங்கிவிடும். மேற்கூறிய இரண்டு எழுத்தும் ஆன்மாவின் அகத்தே பரஞ்சோதி வடிவாய் நிலைபெற்றதாகும். அவ்வாறு நிலை பெற்றதனைக் குருவருளால் நாம் சந்தேகம் இன்றி அறியலாம். நாம் என்ற அகங்காரம் இருக்கும் வரை அந் நிலையைக் கண்டறியோம். என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

ஊமை எழுத்து - பேசா எழுத்து (சிவாயநம என்ற மந்திரத்தில் சி என்பது சிவனைக் குறிக்கும். அதனைப் பேசா எழுத்து என்பார்) பேசும் எழுத்து - வகர எழுத்தாகும். (அது சத்தியைக் குறிக்கும்) அஞ்சும்

ஒடுங்கிடும் - சிவ என்ற எழுத்தை உயிரில் அழுத்திப் போற்றினால் ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கும். ஊமையமற்றது - சி வ என்ற எழுத்துக்கள் ஊமை எழுத்து சியும், மற்றதாகிய வ எழுத்தும், உள்ளொளி - சிவவடிவு. நாமைய - நாம் என்ற அகங்காரம். நாமறியோம் (அகங்காரம் உள்ளவரைச் சிவனையும் சத்தியையும் அறியோம்.)

ஒப்புமை : கொடிக்கவி பாடல் 4.

37. உந்திக் கமலத்து உதித்தெழும் சோதியை
அந்தித்த வண்ணம் ஆரும் அறிந்திலர்
அந்தித்த வண்ணம் அறிவால் அறிந்தபின்
தந்தைக்கு முன்னே மகன் பிறந்தானே.

பொருள்:

(குண்டலித்தானமாகிய) உந்தித் தாமரையில் தோன்றி விளங்கும் பரஞ்சோதி ஆகிய முதல்வன் ஆன்மாவில் பொருந்தி இருப்பதை அறியும் அறிவில்லார் குருவருளால் அதனை அறிந்த பிறகு, தந்தையாகிய பதிக்கு முன்னி லையில் மகனாகிய ஆன்மா வெளிப்பட்டுத் தோன்றி அவனுடன் பதியுடன் இருந்தான் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

உந்திக் கமலம் - ஓமத்தானம் (குண்டலித்தானம்), அந்தித்த வண்ணம் - பொருந்தியிருக்கும் நிலை, தந்தை - பதி (சிவம்), மகன் - ஆன்மா.

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் கு-9. அதி-3. பாடல் 1.

38. மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு ஆதித்தன்
பிண்டத்தின் உள்ளே பேரொளி யாயினும்
சென்றிடத்து எட்டுத் திசைதொறும் போய்வரும்
நின்றிடத்தே நிலை நேரறி யாரே.

பொருள்:

அண்டமாகிய மண்டலத்தின் உள்ளே அகண்டாமாய் விரிந்து எழுகின்ற சோதியானது, சரீரமாகிய உடம்பின் உள்ளும் பெருஞ் சோதியாய் விளங்கித் தோன்றும். அது தனக்குள்ளே அருளாகிய குணத்தைக் கொண்டு அட்டதிசை என அடக்கிக் கூறப்படும் உலகம் எங்கும் வியாபகமாய் அருளைப் புரிந்து வளரும். இவ்வாறு வியாபகமாய் நின்று எவ்விடத்தும் அருள் செய்து நிற்கும் நிலையினை அறியிலார் அறியும் முறையாகிய வழியை அறியார் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

ஆதித்தன் - சோதியாய்விளங்கும் சிவபெருமான், பிண்டம் - உடம்பு, எட்டுத்திசை - எட்டுத்திசையோடு கூடிய உலகம், போய்வரும் - அருளைச் செய்துவரும், நேரறியார் - அறியும் நெறியினை அறியார்.

39. ஆதித்தன் ஓடி அடங்குமிடம் ஐந்து
சாதிக்க வல்லவர் தம்மை உணர்ந்தவர்
பேதித்து உலகம் பிதற்றும் பிதற்றெல்லாம்
ஆதித்த னோடி அடங்கின வாறே.

பொருள்:

ஞானமாகிய சூரியன் இருவகைப் பற்றினையும் (அகப்பற்று, புறப்பற்று) ஓட்டிடக் குருவருளால் தத்துவ தாத்துவிக நிலை உணர்ந்து ஆன்மா ஓடுங்கி நிற்கும் இடமாகிய பதியை அறிந்து, சிவயோகம் பாவனை செய்யும் முறைப்படி செய்து சாதிக்க வல்லவரே தம்மை அறிந்தவர் ஆவார். இவ்வாறன்றி வேறுபடுத்திக் காணும் ஏனையோர் தானம் முதலிய சாதனங்களால் எய்தும் பயன்களை உலகத்தில் மெய்யென்று பிதற்றுகின்றவர் ஆவார். இத்தகைய வெற்றுவரைப் பயன்கள் எல்லாம் சூரியன் இயங்கி ஓடுங்குமாறு போலச் சிறுபொழுது உளது போலத் தோன்றி பின் அழியும் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

ஆதித்தன் - ஞானமாகிய சூரியன், ஓடி அடங்குமிடம் - பற்றுக்கள்
ஓடி ஆன்மா ஓடுங்குமிடம், பேதித்து - வேறுபடுத்தி, உலகம் பிதற்றும்
- உலகத்தில் பொய்யை மெய்யாகப் பிதற்றுகின்ற செயல்கள்,
ஆதித்தனோடு - சூரியனோடு.

ஓப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 277.

40. முற்பதி னைந்தின் முளைத்துப் பெருத்திடும்
பிற்பதி னைந்தின் பெருத்துச் சிறுத்திடும்
அப்பதி னைந்தை அறிய வல்லார்க்குச்
செப்பறி யான்கழல் சேரலு மாமே.

பொருள்:

சந்திரன் தோன்றிப் பூர்வ பக்கத்தில் பதினைந்து திதியினும்
ஒவ்வோர்கலை எய்தி வளரும். அங்ஙனம் வளர்ந்து அபர பக்கத்தில்
பதினைந்து திதியினும் அக்கலைகள் பெருத்ததிலிருந்து சிறுத்துத்
தேய்ந்திடும். அப்பதினைந்து கலைகளும் வளர்வதற்கும் தேய்வ
தற்கும் காரணமாகிய அப்பதினைந்து திதிகளும் கால தத்துவம்
காரணமாகத் தோன்றியவை என்று அறிய வல்லார்க்குக் காலா
தீதனாகிய வாக்கிறந்த பூரணன் திருவடியை அடைதலும் கூடும்.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் ஆன்மாவின் சரீரத்தைக் குறித்துக் கூறியதாகும்.
ஆன்மாவின் சரீரங்கள் உற்பவித்து நாள்தோறும் வளர்தலும் தேய்ந்து
கெடுதலுமாம். அங்ஙனம் வளர்ந்து தேய்ந்து கெடுறுவதற்குக்
காரணமான நாட்கள் கால தத்துவத்தால் ஆகும் என அறிபவர்க்கு
இறையருள் கிட்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. கால தத்துவம் என்பது
வித்தியா தத்துவங்களில் ஒன்றாகும். பாடலில் முன் பதினைந்து பின்
பதினைந்து என்பவை சந்திரனின் வளர்ச்சி தேய்தலைக் குறிப்பதாகும்.
வளர்ந்து தேயும் சந்திரன் உவமையாக்கப் பெற்றுள்ளது. செப்பறியான்

- வாக்கினால் கூற முடியாதவன். (எனவே, சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் அப்பாற்பட்டவன் இறைவன்)

41. உருவிலி ஊணிலி ஒன்றும் ஒன்றிலி
திருவிலி தீதிலி தேவர்க்குந் தேவன்
பொருவிலி பூதப்படை உடை யாளி
மருவிலி வந்தென் மனம்புகுந் தானே.

பொருள்:

நம்மைப் போல உருவமில்லாதவன், (அருளே உருவான வன்), நுகர்ச்சியில்லாதவன், ஒரு பொருளையும் பொருந்தாதவன், ஆக்கக் கேடுகள் இல்லாத திருவுடை யவன், எல்லாக் கடவுளாக்கும் தெய்வமானவன், ஒப்பில் லாதவன், பூதப்படை உடையோன், எந்த உணர்வாலும் சென்று அடைய முடியாதவன். ஆனால், அருளால் வந்து எளியனாகி என்னுள் புகுந்து அருளி இருந்தான்.

சொ.பொ.வி:

ஊணிலி - வெறுப்போடு விருப்பு தன்பால் மேவுதல் இல்லாமை யால் நுகர்ச்சியிலாதவன், (சிவஞானசித்தியார் - 45), ஒன்றும் ஒன்றிலி - எந்த உருவத்தின் தன்மையும் தனக்கு எய்தல் இன்றித் தானே நிலவுநீர் அமரனாகி நின்றனன். (சித்தி - 48) என்பதால் ஒரு பொருளையும் பொருந்தாதவன். தேவர்க்குத் தேவன் - ஆதி அந்தம் இல்லாததனால் அனைத்துக் கடவுளுக்கும் தெய்வம், பொருவிலி - தன்னோடு ஒத்த பொருள் இல்லாமையால் ஒப்பில்லாதவன். பூதப்படையாளி - அழித்தல் தொழிலுக்கு ஏற்ற கருவி உடையவன்.

42. வாயு மனமும் கடந்த மனோன்மணி
பேயும் கணமும் பிறந்திட்ட பெண்பிள்ளை
யாயும் அறிவைக் கடந்த வரனுக்கு
தாயும் மகளும் நந்தார முமாமே.

பொருள்:

வாக்கு மனங்களுக்கு எட்டாத மனோன்மணியாகிய இறை யருளாகிய சத்தி, பேய்களுக்கும், ஏனைச்சராசரக் கூட்டங்களுக்கும் தான் ஆதாரமாய் நின்றலால் அவைகள் பிறந்த இடமாகிய பெண்ணாகியவள். ஆராய்கின்ற பாச அறிவு, பசு அறிவுகளைக் கடந்து நின்ற வரனுக்குத் தாயாகியும், மகளாகியும் நல்ல மனைவியாகியும் ஆகினாள் என்றவாறு.

சொ.பெ.வி:

பாடலில் அருட்சத்தியின் தன்மை கூறப் பெற்றுள்ளது. சத்தி தத்துவத்திலிருந்து சதாசிவ தத்துவம் தோன்றுதலினால் தாய் என்றும், சிவ தத்துவத்திலிருந்து சத்தி தத்துவம் தோன்றுதலினால் மகள் என்றும், போகியாய் இருந்து உயிர்களுக்குப் போகத்தைப் புரிவதால் அச்சத்தியைத் தாரம் என்றும் கூறினார். இத்தகைய சத்தி மலர் மணம் போலச் சிவத்தோடு நின்ற மனோன்மணியாவாள். இவள் வாக்கு மனங்களால் எண்ண முடியாதவள். அவள் பேய்களுக்கும் ஏனை உயிர்க் கூட்டங்களுக்கும் ஆதாரமாய் நின்றலால் பெண் தெய்வம் ஆகினாள்.

ஒப்புமை : திருக்கோவையார் பாடல் -23.

43. இருவர் இருந்திடம் எண்திசை அண்டம்
அரிபி ரமாதி கள்ஆரும் அறிந்திலர்
பரிதியும் சோமனும் பாருமும் மிடத்தே
சுருதி முடிந்திடச் சொல்ல ஒண்ணாதே.

பொருள்:

சிவமும் சத்தியுமாகிய இருவரும் இருந்த இடம் யாது என்னில் எண்திசையோடு கூடிய அண்டமாம். (அண் டத்தின் உள்ளும் புறம்பும் பிண்டமும் இடமாகும்.) இவ்வாறு அண்டமும் பிண்டமும் ஆகிய எங்கும் நிறைந் திருக்கின்ற அவ்விருவரையும்

சத்திநிபாதமாகிய அருள் பெறாததால் திருமால், பிரமன் முதலானோர் அவ்விடத்தை அறிந்தாரில்லை. நீங்கள் அறிய விரும்பின் உம்மிடத்தே நடக்கும் பிங்கலை, இடகலை இட மறிந்து அறியுங்கள். அதுவே வேதாந்தமாகிய இடமாம். மேலும் அவ்விடம் வாக்கிறந்த பூரணம் ஆதலால் அவ்விடத்தை உணர்வால் உணர்வதன்றி இவ்வாறு இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் சிவமும் சத்தியும் இருக்கும் இடத்தைத் தேவர்கள் அறியார்கள். ஆனால், உயிர்க் காற்றின் ஒடுங்கு முறைமையினை அறிந்த ஞானியர்கள் தம் உணர்வால் உணர்வாரே அன்றிப் பிறருக்குச் சொல்ல இயலாது என்ற பொருளைத் தருகிறது. இருவர் - சிவம் சத்தி, அரி - திருமால், பிரமன் - நான்முகன், பரிதி - பிங்கலை, சோமன் - இடைகலை, பாரும் - ஒடுங்கும், சுருதி - வேதாந்தம்.

44. வாழையைச் சூரை வலிந்திடங் கொண்டது
வாழைக்குச் சூரை வலிதுவலிது என்பர்
வாழையின் சூரையை வன்தண்டம் செய்தக்கால்
வாழை இடங்கொண்டு வாழலு மாமே.

பொருள்:

வாழையாகிய ஆன்மாவை சூரையாகிய ஆணவ மலமானது (அறிவை மறைத்து மூடி) தனக்கு இடமாகக் கொண்டது. அங்ஙனம் மறைக்கும் வலிமை உடைமையால் ஆன்மாவை விட ஆணவமலம் வலிமை உடையது என்பர். அவ்வினிய வாழையாகிய ஆன்மாவானது சூரையாகிய ஆணவமலத்தை வன்மையாகக் கூறுபடுத்திச் சிதைத்தால் அவ்வாழையாகிய ஆன்மாவானது சிவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் கூடும்.

சொ.பொ.வி:

வாழை போலப் பிறப்பு எடுப்பதால் (வாழையடி வாழை) ஆன்மாவிற்கு வாழை உருவகம் ஆயிற்று. சூரைக்கொடி போல் அடர்த்தியாகி மறைப்பதால் ஆணவமலத்திற்குச் சூரைக்கொடி உருவகம் ஆயிற்று. தண்டம் - சிதைத்தல்.

ஒப்புமை :கரிய ஆணவந்தேயுமா கலந்த நம்சத்தி
உரியதாம் சிவபுண்ணியமுடன் விராயூட்டும்
பெரிய வாட்கணாய் பின் மலபாகமாய்பின்னர்
விரியுஞ் சத்தினிபாதம் பின் வினையொப்ப மேவும்
திருவானைக் காப்புராணம் - ஞானஉபதேசப்படலம்

45. கோத்த கோவை குலையக் குருபரன்
சேர்த்த சேவடி சென்னியில் வைத்தொரு
வார்த்தை சொல்லி வழக்கறுத்து ஆண்டவன்
பார்த்த பார்வை பசுமரத் தாணியே.

பொருள்:

அநாதியாகப் பற்றியிருந்த ஆணவம் முதலாகிய பாசக் கூட்டத்தின் வலிமையானது குறைய தீவகம்போல ஆசிரியன் வந்து (தேசி கோத்தமனாக வந்து) அருள் வடிவாகிய சிவந்த திருவடிக் கமலத்தை, சிரசின் மேல் சூட்டி ஒரு வார்த்தையாகிய மகா வாக்கியம் எனப்படும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளி பாசத்தின் தொடர்ச்சி முற்றும் கெடுத்து ஆண்ட நாயகனாகிய பரசிவன் எமை நோக்கி அருளிய நோக்கானது - பச்சை மரத்தில் இரும்பாணி சென்று இருந்தாற்போல மீளாது அழுந்தி இருந்தது.

சொ.பொ.வி:

கோத்த கோவை - ஆணவம் முதலிய மலங்கள் உயிரில் கோர்க்கப்பட்ட கோவையாகும். குருபரன் - ஆசாரியன் (தேசிகன்),

ஒருவார்த்தை - பஞ்சாட்சர மந்திரம், வழக்கு - பாசம், இப்பாடலில் ஆசிரியரின் பரிசு தீட்சையும், நயன தீட்சையும் கூறப் பெற்றுள்ளது. ஆசிரியரின் பாவனையால் (பார்வையால்) ஆணவமும், மந்திர உபதேசத்தால் கன்மமும், பரிசுத்தால் மாயையும் நீங்கும் என்பர்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 254.

46. தான்வரை வற்றபின் யாரை வரைவது
தான் அவனானபின் ஆரை நினைவது
காமனை வென்ற கண்ணாரை உகப்பது
தூமொழி வாசகம் சொல்லும் நீரே.

பொருள்:

தான் தன்னை ஆராய்ந்து இறைவனை அப்பன் நீ அம்மை நீ எனக் கொண்ட பிறகு, யாரைத் தனக்கு உரிமையாக உகந்து கொள்வது. சிவயோகம் பாவனையால் தான் சிவமாகியபின் ஆனந்தம் ஒன்றிலே திளைப்பது அன்றி யாரை நினைவது. (எவரையும் நினைப்பது முடியாது.) எனவே, பெத்த தசை, முத்தி தசை இரண்டினும் மன்மதனை வெற்றி கொண்ட நெற்றிக்கண் உடையாரையே உகந்து கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாறு நிகழ்வதற்கு உபாயமாவது எல்லா மொழியிலும் பரிசுத்த மொழியாகிய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரிப்பீர் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

தான் - ஆன்மா, வரைவு - ஆய்ந்து, தான் அவனாதல் - தன்னுள் கலந்திருக்கின்ற சிவனை சிவயோகம் பாவனையில் அறிவது, காமன் - மன்மதன், தூமொழி - தூயமொழி (பரிசுத்தம்)

47. வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என்னும் இரண்டுக்கும்
போதாந்த மான புரந்தரன் வாழ்வொன்று
நாதாந்த மான ஞானம் கைகூடாதேல்
சேதாந்த மான செனனம் ஒழியாதே.

பொருள்:

வேத முடிவாகிய வேதாந்தம், ஆகமத்தின் முடிந்த முடிவாகிய சித்தாந்தம் என்னும் இரண்டிற்கும் ஞானாந்த மாய் விளங்கி இருக்கின்ற புரந்தரனாகிய பரமசிவன் நிற்கும் நிலை ஒரு வகையே. இருவகை அன்று. இதனை அறியும் உணர்ச்சி இல்லாதார்பிணங்கிக்கூறுவர். முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் முடிவாய் விளங்கும் சிவத்தை உணரவல்ல சிவஞானமானது சிவபுண்ணியம் மிகுதியால் முறைப்படி சைவ சமய முறைப்படி கிட்டாதாயின் மிக்க கேட்டை விளைப்பதாகிய வினைப் பயனை நுகர்கின்ற பிறப்பு நீங்காது.

சொ.பொ.வி:

போதாந்தம் - ஞானத்தின் அந்தமாய் (ஞானாந்தமாய், புரந்தரன் - சிவபெருமான், வாழ்வொன்று - சிவன் நிலைத்து இருக்கும் இடம் ஒன்றே (பிற சமயத்தார் இரண்டு இடம் என்று கூறுவர்) சேதாந்தம் - சேதத்தை விளைக்கும் (மிக்க கேட்டை விளைக்கும்) வினைப்பயன்.

ஓப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 267.

48. ஆதார மாறல்ல அப்பால் நடமல்ல
வோதா ஒளியல்ல உள்மந்திரம் அல்ல
வேத ஆகமத்தின் விளங்கும் பொருளல்ல
சூதான நந்தி சொல்லு உபதேசமே.

பொருள்:

என் குருவாகிய நந்தியெம் பெருமான் திருவாய் மலர்ந் தருளிய தந்திரமான உபதேசப் பொருள் ஆறு ஆதாரப் பொருளு மல்ல. அவற்றுக்கு அப்பால் உள்ளதாகிய பிரம மந்திரத்தில் நடம் புரிவதாகிய பொருளுமல்ல. சொல்லு வதற்கு ஒண்ணாத பரஞ்சோதியும் அல்ல. தியானிக்கத் தக்க மந்திர மூர்த்தியும் அல்ல. வேத சிவாகமத்திலே விளங்கா நின்ற பொருளுமல்ல.

சொ.பொ.வி:

பின் யாது என்றால் இவை அன்றி என்னுள் கலந்து நிற்கும் பேதம், அபேதம், பேதாபேதம் என்னும் மூன்று இயல்பு கொண்ட பொருளாகும். ஆறு ஆதாரம் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணி பூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை. நடனம் - பிரம்ம மந்திரத்தில் நடம்புரியும் பொருள், வோதா - சொல்ல முடியாத.

49. முப்பது முப்பது முப்பத்து அறுவரும்
செப்பு மதிலுடைக் கோயிலில் வாழ்பவர்
செப்பு மதிலுடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்பில் அனைவரும் ஓட்டெ டுத்தாரே.

பொருள்:

(ஆன்மா) புறக்கருவியாகிய அறுபது தத்துவமும், அகக் கருவியாகிய முப்பத்தாறு தத்துவமுமாகக் கூறுகின்ற கோட்டையினை உடைய கோயிலாகிய சரீரத்தில் வாழ்பவர். அவ்வாறு கூறப் பெற்ற மதிலை உடைய கோயிலாகிய சரீரம் வினை ஒழியும் காலத்து சிதைந்த பிறகு ஒன்றோடு ஒன்று ஒப்பில்லாத அந்தத் தத்துவங்கள் அனைவரும் உடனே சரீரத்தைவிட்டு ஓட்டம் எடுப்பர்.

சொ.பொ.வி:

சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் தொன்னூற்றாறு தத்துவங்களில் அறுபது தத்துவங்கள் புறக்கருவிகள் ஆகும். முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் அகக்கருவிகள் ஆகும். முப்பது முப்பது - அறுபது தத்துவங்கள், முப்பத்தாறு - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், செப்பு - தத்துவமாகக் கூறுகின்ற, கோயில் - உடம்பு, ஒப்பில் - ஒப்பில்லாத தத்துவங்கள், ஓட்டெடுத்தாரே - அழிந்து போவாரே.

50. ஏற்றம் இரண்டுள ஏழு கிணறுள
மூத்தன் இறைக்க இளையான் மடைமாறப்
பாத்தியில் பாயாமல் பாழெங்கும் பாய்ந்தது
கூத்தி வளர்த்த கோழிப் புள்ளாமே.

பொருள்:

புண்ணிய பாவமாகிய ஏற்ற மரங்கள் (நீரேற்று மரங்கள்) இரண்டு உள்ளன. (அவற்றைப் பற்றி நின்று முகந்து கொள்ளப் படுகின்ற சுவாசமாகிய நீருள்ள) எழு வகைத் தோற்றமாகிய கிணறுகள் உள்ளன. பிங்கலை என்ற சூரிய கலையாகிய மூத்தவன் நிச்சுவாசம் பண்ணாமல் உச்சுவாசம் பண்ண, இடகலை என்கின்ற சந்திரகலையாகிய - இளையவனும் அச்சுவாசமாகிய நீர் போவதற்கு உரிய வழியில் செல்லாதபடி மாறுதலைச் செய்ய, ஒவ்வொரு நாளும் விடும் சுவாசம் என்கின்ற இருபத்தோரிரத்து அறுநூறு ஆகிய அவ்வாயுவாகிய நீர்சுழுமுனை வழியில் சென்று, கும்பகமாகிய பாத்தியில் செல்லாமல் பாழாய் வெளி எங்கும் சென்று போயிற்று. இது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் கூத்தியானவள் வளர்த்துவிட்ட கோழிப் பறவை போலப் பயனற்றுப் போயின.

சொ.பொ.வி:

ஏற்றம் இரண்டு - பிங்கலை என்ற வலப்பக்க நாடி, இடைகலை என்ற இடப்பக்க நாடி, ஏழு கிணறுகள் - எழுவகைப் பிறப்பாகிய கிணறுகள், இரண்டு நாடிகளும் நடு நாடியாகிய பாத்தியில் பொருந்தி உள்ளுக்கு இழுத்தல், வெளியில் விடுதல், அடக்குதல் செய்து வீணாக வெளியேறச் செய்தால் அது பாழ் நிலத்தில் பாய்ந்த நீர் போல் பாழாகி விடும். அவ்வாறு இல்லாது மூச்சை அடக்கி இறையருளைத் தியானித்தால் நலம் பயக்கும். பயனற்று இருப்பது எதுபோல என்றால் விலைமகளான கூத்தி வளர்த்த கோழி எவ்வாறு காம இச்சைக்குப் பலியாகின்றதோ அதுபோல் உயிருக்குத் துணையாகாது பயனற்றுப் போய்விடும். கூத்தி - விலைமகள்.

51. உருகிப் புறப்பட்டு உலகை வலம்வந்து
 சொருகிக் கிடக்கும் துறையறி வாரில்லை
 சொருகிக் கிடக்கும் துறையறி வாளர்க்கு
 உருகிக் கிடக்கும் என்னுள் அன்புதானே.

பொருள்:

மனத்தில் அன்பு கனிந்து உருகி வெளியே புறப்பட்டு உலகத்தை வலமாக வந்து, அங்ஙனம் வலம் வந்ததால் சிவபுண்ணியம் மேலிட்டு, அதனால் வினை ஒப்பு ஏற்பட, அப்பொழுது ஒரு வார்த்தை சொல்லக் குருவும் வாய்த்து, அதனால் அக்குருவருளால் சிவயோகம் பாவனைதலைப்பட்டு, அதன் கண் அடங்கிக் கிடக்கும் துறையை அறிவார் இல்லை. அங்ஙனம் அடங்கிக் கிடக்கின்ற துறையை அறிகின்ற அறிவாளராகிய ஞானிகளுக்கு என்னுள்ளத்தில் அன்பாய் இருக்கின்ற சிவம்தானே திருவுளம் இரங்கிவிடாது பற்றிக் கொள்ளும்.

சொ.பொ.வி:

உருகி - அன்புருகி, உலகைவலம் வந்து - மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாகத் தொழுது வலம் வந்து, சொருகி - குருவருள் தலைப் படுதல், என்னுள் அன்பு - சிவமாகும்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 298.

52. எட்டினில் எட்டும் மதில்ஒட்டி இரட்டியும்
 கட்டியை விட்டுக் கலந்துண்ண மாட்டாமல்
 பட்டினி விட்டும் பலவிதம் தேடியும்
 எட்டும் இரண்டும் அறியாத மாக்களே.

பொருள்:

எட்டாகிய அகரமும், இரண்டாகிய உகரமும் ஆகிய பிரணவ நிலை அறியாத மனிதர்கள் கட்டியாகிய தேகப் பற்றைவிட்டு,

சோடச கலைகளை உடைய சத்திகளையும், அதனுடன் மருவி இருக்கின்ற சிவததையும் கலந்து, சிவானந்தத்தை அனுபவிக்க மாட்டாமல், ஒருவித ஆகாரமும் இன்றிப் பட்டினி இருந்து, காயகற்பம் முதலிய பலவிதங்களை ஆராய்ந்து வருந்துவர் என்றவாறு.

சொ.பெ.வி:

எட்டு - முன்பு குறிக்கப்பட்டபடி எட்டு என்ற தமிழ் எண்ணுக்கு அகரம் வடிவாகும். இரண்டுக்கு உகரம் வடிவாகும். அ உ இரண்டும் சேர்ந்து பிரணவ எழுத்தைக் குறிக்கும். கட்டி - உடம்பு, கலந்துண்ணுதல் - சிவமும் சத்தியும் கலந்திருக்கின்ற சிவானந்தம், பலவிதம் - காயகற்பம் முதலிய பலவிதம். எனவே, ஓம் என்னும் மந்திரத்தோடு ஐந்தெழுத்தைக் கூறிச் சிவானந்தத்தை அனுபவிப்பதே சிறப்பாம்.

53. ஈசன் இருப்பன் இருவினைக்கு அப்புறம்

ஈசன் உலகுக்கு இறை தெய்வமாவது

ஈசன் அதுஇது என்பர் அறிவிலார்

தூசு பிடித்தவர் தூரறிந் தாரே.

பொருள்:

ஆன்மாவைப் போல (வினை வயத்தால் அன்றி இயல் பாகவே பாசங்களில் இருந்து நீங்கியவன் ஆதலால்) ஈசன் இருவினையைக் கடந்து அப்புறத்தே இருப்பன். உலகத்துக்கு இறையாகிய தெய்வம் இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்கிய அவ்ஈசனே ஆவான். இதனை உணரும் அறிவில்லாதவர் அவ் ஈசனை அதுவென்றும் இதுவென்றும் வெவ்வேறு வகையாகச் சுட்டுவர். படைகளுக்கு முன்னணியாக இருக்கும் தூசிப் படையை அறிய முடிந்தவரே மூலப் படையையும் பிடித்து வெற்றி கொள்வர். அல்லாதவர் வெற்றி கொள்ளமாட்டார்.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் இறைவன் இருப்பை அறிந்தவரே அவனைத் தெய்வமாக அறிந்தவர் ஆவார் என்பதைச் சுட்டுகிறது. இரு வினைக்கு அப்புறம் - இருவினையைக் கடந்து நிற்பவன், தூசு - தூசிப்படை, தூர் - மூலப்படை.

54. பெண்ணல்ல ஆணல்ல பேடல்ல மூடக முண்ணின்ற சோதியை உற்றறி வாரில்லை கண்ணின்றிக் காணும் செவியின்றிக் கேட்கும் அண்ணல் பெருமையை ஆய்ந்தவர் மூப்பே.

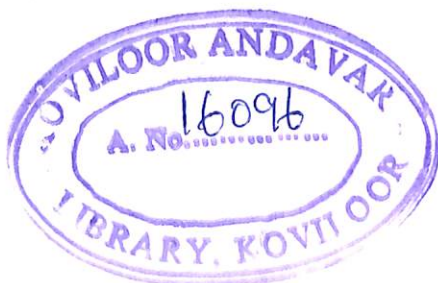
பொருள்:

(இறைவடிவம்), பெண் வடிவமல்ல, ஆண் வடிவ மல்ல, அலி வடிவமும் அல்ல, இரகசியம் ஆனது. தன்னுள்ளே விரவி நின்ற அந்த இரகசியமாகிய சோதி வடிவத்தை ஆராயும் முறைப்படி நோக்கி உணர்வாரில்லை. நம்மைப் போலக் காணும் கண்ணின்றிக் காணவும், கேட்கும் செவியின்றிக் கேட்கவும், வல்ல தலைவன் பெருமையை ஆய்ந்தவரே யாவார்க்கும் தலைமையோர் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

பேடல்ல - அலி வடிவம் அல்ல, மூடகம் - இரகசியம் (அறிய முடியாதது, இறைவனின் வடிவம் பெண் ஆண் அலி வடிவம் அல்லாது இரகசியமாய் அமைந்து, நமக்குள்ளே சோதி வடிவாகக் காட்சி தருவதாகும்) முன்னின்ற சோதி - தன்னுள்ளே பரவியிருக்கும் சோதி வடிவம், அண்ணல் - ஒப்பற்ற தலைவன். மூப்பு - மூத்த தலைவர்.

ஒப்புமை : திருவாசகம் 172.

55. விண்ணின்று இழிந்து வினைக்கீடா மெய்க்கொண்டு
தன்னின்ற தாளைத் தலைகாவன் மேல்வைத்து
உண்ணின்று உருக்கியோர் ஒப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணொன்று காட்டிக் களிம்பு அறுத்தானே.

பொருள்:

விண்ணகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, (மானைக் காட்டி
மானைப் பிடிப்பது போல என்னை அடிமையாக்க) நம்மைப்
போல இருவினைக்கு ஈடாகிய மானிட வடிவு எடுத்து வந்து,
தன்னுடைய திருவடியைக் காப்பாக என் தலைமேல் வைத்துச்
சூட்டி, என்னுள்ளே அறிவுக்க அறிவாக விளங்கி நின்று,
என்னுடைய தற்போதத்தைக் களைந்து, (தற்செருக்கு) ஓர் உருவம்
இல்லாத ஆனந்தம் கொள்ள, வல்லதாகிய ஒரு ஞானக் கண்ணை
உதவி அருளி, களிம்பாகிய ஆணவ மலத்தை அறுத்தான்.
(இறைவன்)

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் குருவருள் திறத்தைக் கூறுவது. விண்ணின்று - பரநாத
வெளியிலிருந்து, மெய்க்கொண்டு - மானிட வடிவு கொண்டு, காவல்
- காப்பதற்காக, ஆனந்தக் கண் ஒன்று - பேரானந்தத்தை விளைவிக்கும்
ஞானக் காட்சி, களிம்பு - ஆணவமலம்.

56. வண்ணான் ஒலிக்கும் சதுரப் பலகைமேல்
கண்ணாறு மோழை படாமல் கரைகட்டி
விண்ணாறு பாய்ச்சி குளத்தை நிரப்பிட்டு
அண்ணாந்து பார்க்க அழுக்கற்ற வானே.

பொருள்:

வண்ணானாகிய ஆன்மாவானவன் ஒலித்தல் செய்யப் படும்
சதுரப் பலகையாகிய அந்தக் கரணங்களின் மேல் உள்ள

இந்திரியங்களாகிய கண்ணாற்றின் வழியும், மோழையாகிய பஞ்சப்புலன் வழியும் புகாமல் கரையடைத்து, விண்ணார் ஆகிய சுழுமுனை மார்க்கத்து பிராணவாயுவைச் சலனமற நிறுத்தி, சந்திர மண்டலத்தை மூல அக்கினியால் இளகப் பண்ணி, ஒழுகும் அமுதத்தைக் குளமாகிய உடல் முழுவதும் நிரப்பி - பின் மேல்நோக்கி பரஞ்சோதியைப் பார்த்துத் தியானிக்க அழுக்காகிய ஆணவமலம் நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

வண்ணான் - தொழிலாளி. ஒலிக்கும். சதுரப் பலகை - ஆடை அழுக்கு அகற்றும் சதுரக்கல். (அந்தக்கரணங்களுக்கு உருவகம் ஆயிற்று. கண்ணாறு ஒவ்வொரு இடங்களிலும் சென்று பாயும் வாய்க்கால். (கண்-இடம்) மோழை - கீழாறாகிய ஓட்டை. குளம் - உடல். அழுக்கு - ஆணவம்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 273.

57. மூல நாடி முகட்டறை உச்சியில்
நாலு வாசல் நடுவே சிவலாயம்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வாசல் கனவிலும் இல்லையே.

பொருள்:

எழுபத்து ஈறாயிரம் நரம்புகளுக்கு மூலமாய் உள்ள சுழுமுனை நாடியில் மேல் உள்ளதாகிய - கபாலத்தின் உச்சியாகிய - பிரமாந்திரத்தின் நடுவே நாலுதிசை வாயிலை உடைய சிவாலயம் ஒன்று உண்டு. மேல் வாசலிலேயே நின்று வெளியாகிய சச்சிதானந்தத்தைத் தரிசித்த பின், இயமன் கரத்தின் வாசலைக் காணும் நிகழ்ச்சி கனவிலும் இல்லை என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் இறவாப் பேரின்பத்தை அடையும் நிலையைக் கூறுகிறது. மூலநாடி - சுழுமுனைநாடி, முகடு - கபாலத்தின் உச்சி,

காலன் - எமன், இங்கு புறச் சிவாலயத்தை வணங்குவது போல அகத்தில் உள்ள சிவலாயத்தைச் சேவை செய்து வணங்க வேண்டும் என்பது கூறப் பெறுகிறது.

58. அப்பினில் கூர்மை ஆதித்தன் வெம்மையால் உப்பெனப் பேர்பெற்று உருச்செய்த அவ்வுரு அப்பினில்கூடி அங்கொன்று ஆனவாறு போல செப்பிடின் சீவன் சிவத்துள் அடங்குமே.

பொருள்:

கடல் நீரில் கூடியிருந்த உவர்ப்பானது சூரியன் வெப்பம் கூடின காலத்துத் திரண்டு உப்பெனப் பெயர் பெற்று, உருவமாகிய அவ்வுப்பின் வடிவானது, மீண்டும் நீரில் கூடி அதனிடத்தே கலந்து தனது உருவத்தை நீங்கி அந்நீரோடு ஒன்றான விதம் போல, நினைக்கும் பொழுது ஆன்மா சகச மலம் கெட பரசிவத்துள் கலந்து, தன் தன்மை நீங்கிச் சிவத்தின் அடிமையாய்ச் சிவானந்த அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கும். மீண்டும் சீவன் ஆவது இல்லை.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் கடல் நீரில் இருந்த உவர்ப்புச் சுவை சூரிய வெப்பத்தால் உப்பு என்ற பெயரோடு, தனி ஒரு உருவத்தைப் பெற்றது. அதே வடிவ உப்பு மீண்டும் நீரில் சேர்க்கப் பெற்றால் உருவம் கரைந்து உவர்ப்புச் சுவையாக மாறும். ஆனால், இறைவனின் பேரின்பத்தில் கலந்த ஆன்மாவானது மீண்டும் உருப்பெறுவதில்லை என்பதைச் சுட்டுகிறது. அப்பு - தண்ணீர், ஆதித்தன் - சூரியன்.

ஒப்புமை : சிவஞான போதம் சூ. 11, அதி. 2, பாடல் 3.

59. கோயிலும் அஞ்சுள கோபுர மூன்றுள
கோயில் அடைக்கக் கதவோர் இரண்டுள
கோயில் திறந்து கும்பிட வல்லார்க்குக்
கோயிலுக் குள்ளே குடியிருந் தானே.

பொருள்:

ஞானேந்திரியம், அந்தக்கரணம், சிவதத்துவம், சத்தி தத்துவம், ஆன்மா ஆகிய ஐவகைக் கோயிலும் உள்ளன. அவற்றுக்கு எல்லாம் பிங்கலை, இடகலை, சுழுமுனை ஆகிய கோபுரங்கள் மூன்றுள். அக்கோயிலை அடைப்பதற்கு யான், எனது என்னும் கதவுகள் இரண்டும் உள்ளன. ஆதலால், அக்கோயிலைத் திறந்து வணங்க வல்லார்க்கே அக்கோயிலின் உள்ளே குடியிருந்து சிவன் விளங்கி அருள்வான்.

சொ.பொ.வி:

ஞானேந்திரியம் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து, அந்தக்கரணம் - மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம் எனும் நான்கு, திறத்தல் - யான், எனது என்னும் கதவுகளை நீக்கி விடுதல்.

60. நாதன் இருக்கம் நடுமண்டபத் துள்ளே
நாதாங்கி இல்லாமல் நாலஞ்ச வாசல்
ஆதாரம் ஏதென்று அறிய வல்லார்க்கு
வேதாவின் ஓலை வீண்ஓலை யாமே.

பொருள்:

உலகிற்குத் தலைவனாகிய சிவன் இருந்து அருளும் நடுமண்டபம் ஆகிய உடம்பில், நாதாங்கியும் கதவும் இல்லாமல் ஒன்பது துவாரங்களாகிய வாசல்கள் உள்ளன. இந்த மண்டபத்துக்கு ஆதாரம் யாதோ என்று அறிய வல்லார்க்குப் பிரமன் ஆய்வுரை வரையறை செய்து எழுதிய ஓலை பயன் அல்லாத ஓலையாகும்.

சொ.பொ.வி:

நாதன் - சிவபெருமான், நடுமண்டபம் - உடம்பு, நாதாங்கி - தாழ்ப்பாள், நாலஞ்சவாசல் - உடம்பில் உள்ள ஒன்பது துவாரங்கள், வேதா - வேதங்களை அருளும் பிரமன், ஓலை - நாள் நிச்சயித்து எழுதிய ஓலை. (உடம்பிற்கு ஆதாரம் மாயை. மாயைக்கு ஆதாரம்

சத்தி, சத்திக்க ஆதாரம் சிவம் என்று அறிவது அருமையாதலால் அறிய வல்லார் என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது)

61. கண்நாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்தில்
பண்ணாக்கி வைத்த பழம்பொருள் ஒன்றுண்டு
அந்நாக்கின் ஊடே அகண்ட வெளிகாட்டிப்
புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.

பொருள்:

கண் முதலாகிய ஞானேந்திரக் கூட்டத்தில் அவற்றால் இருவினைப் பயனை நுகர ஆன்மாவை அமைத்தல் செய்து வைத்த மூலப்பொருள் ஒன்றுள்ளது. அப்பொருளே குருவாக வந்து அண்ணாந்து (வாய்திறந்து) வாக்காகிய சத்தத்தின் உள்ளே விளங்கும் பரம ஆகாசமான தன்னை அறிவிக்கும் முறையாக அறிவித்து, நகார மகாரங்களைப் புண்படுத்திக் கெடுத்து உய்யச் செய்தது.

சொ.பொ.வி:

பண்ணாக்கி - ஆன்மாவில் அமைத்து, பழம்பொருள் - மூலம் ஒன்றில்லாத சிவம், அந்நாக்கினூடே - அந்த நாக்கு என்ற உறுப்பின் ஊடே (சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டி) (நகார மகாரங்கள் இரண்டும் முறையாகத்திரோதான சத்தியையும் மலத்தையும் குறிக்கும். அவ்விரண்டும் கெட என்பதைப் புண்ணாக்கி என்றார்.) பிழைப்பித்தல் - யகாரமாகிய ஆன்மாவை வகாரமாகிய அருளால் சிகாரமாகிய தன்னுடன் கலந்து அனுபவிக்கச் செய்தவன் இறைவன்.

62. கொட்டியும் ஆம்பலும் பூத்த குளத்திடை
வெட்டியும் வேம்பும் இனியதோர் வாழையும்
கட்டிப் பூத்தேனும் கலந்துண்ண மாட்டாதார்
எட்டிப் பழத்திற்கு இளைக்கின்ற வாறே.

பொருள்:

ஆன்மாவாகிய கொட்டியும், பதியாகிய ஆம்பலும் மலர்ந்திருக்கின்ற காயமாகிய குளத்தில், மாயையாகிய எட்டியும், ஆணவமாகிய வேம்பும், திரோதான சத்தியாகிய இனியதோர் வாழையும் உள்ளன. உறுதியாகிய ஆம்பல் பூத்தேனும், வாழைக்கனியும் கலந்துண்டு அனுபவிக்க அறியாதார் (மாயா சம்பந்தப் பொருளை அனுபவிப்பார்) நல்ல தேனும் நறுங்கனியும் இருக்க அவற்றை உண்ண மாட்டாது, எட்டிக் கனியை உண்ண விரும்பி வருந்து கின்றவராவார்.

சொ.பொ.வி:

கொட்டி - ஒருவகைக் கிழங்கு, வெட்டி - வேலிக்குரிய ஒரு வகை மரம்.

63. முக்காத ஆற்றினின் மூன்றுள வாழைகள்
செக்குப் பழுத்துத் திரிமாங்காய் அற்றது
அக்கண் அரிக்காயில் அடங்கினர் கன்னியர்
நக்கு மலரடி நடுவில் நின்றானே.

பொருள்:

அகர, உகர, மகரமாகிய முக்காதமும் கூடிய ஓங்காரமாகிய ஆற்றின் சம்பந்தத்துடன் தோன்றிய மூன்று வாழைகள் அதாவது பிங்கலை, இடகலை, சுழுமுனைகள் உள்ளன. ஆணவம் முதலாயின மலங்களைக் கொண்டு முற்றுணர்ச்சி முதலிய குணங்களும், வியாபகமின்றிக் கிடப்பதால் செக்கு எனப் பெயர் கூறப்பட்ட ஆன்மா - அவ் இடைகலை முதலாயவற்றால் யோக முதிர்ச்சியால் சிவஞானம் முதிர் மூன்று மாங்காய்களாகிய மூன்று உடம்புகளின் சம்பந்தம் நீங்கப் பெற்றது. நீங்கிய அவ்விடத்து ஆராய்ந்தால் ஒளியாகிய சிவத்தில் பரை முதலிய பஞ்ச கன்னியர்கள் ஒடுங்கி இருந்தார்கள். பூசைத் தானமாகிய இதயக் கமல

மலரின் நடுவிலே சிவமாகிய பரமான்மா விளங்கி நின்றான் (என அறியலாம்).

சொ.பொ.வி:

முக்காதம் - மூன்று நாதம், திரிமாங்காய் - தூல, சூட்சும, காரண உடம்பு, கன்னியர் - பரை முதலாகிய பஞ்ச கன்னியர். அரி - ஒளி, நக்கு - விளங்கி, முற்றுணர்ச்சி முதலிய குண்கள்.

64. கூகையும் பாம்பும் கிளியொடு பூனையும்
நாகையும் புள்ளும் நடுவில் உறைந்தன
நாகையைக் கூகை நணுகல் உறுதலும்
கூகையைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே.

பொருள்:

கூகையாகிய ஆன்மாவும், பாம்பாகிய ஆணவமும், கிளியாகிய நல்வினையும், பூனையாகிய தீவினையும், நாகையாகிய சிற்றறிவும், புள்ளாகிய அந்தக் கரணங்களும் ஆகிய இவைகள் மாயை தன்னில் சந்தித்து உறைந்தன. நாகையாகிய சிற்றறிவைக் கூகையாகிய ஆன்மா சேர்தலும், பந்தத்தில் (பாசத்தில்) அகப்பட்டுக் கூகையைக் கண்டு நடுங்கி எலிகதறுமாறு துன்புற்றுப் புலம்புவன் ஆன்மா.

சொ.பொ.வி:

கூகை - ஆந்தை, நாகை - நாகணவாய்ப்புகள், புள் - வண்டு, இப்பாடலில் ஒருகால் அறிவு விளங்கியும், ஒருகால் அறிவு விளங்காமையும் உடைய ஆன்மாவிற்குக் கூகை உருவகம் ஆயிற்று. (ஆந்தைக்குப் பகலில் கண் தெரியாது, இரவில் தெரியும்) விஷத்தில் பதிந்தவன் மயங்கிக் கிடப்பது போல ஆணவத்தில் மயங்கிக் கிடப்பதால் ஆணவத்திற்குப் பாம்பு உருவகம் ஆயிற்று. மகிழ்வினைத் தருவதால் நல்வினைக்குக் கிளி உருவகம் ஆயிற்று. தீவினைக்கு அருவருப்பாகிய பூனை உருவகம் ஆயிற்று. காற்றாகிய அற்ப

உணவை விரும்புதலால் சிற்றறிவிற்கு நாகை உருவகம் ஆயிற்று. பயனுள்ள இடம் தேடி நுகர்கின்ற தன்மையால் அந்தக் கரணத்திற்குத் தேன் நாடிச் செல்லும் வண்டு உருவகம் ஆயிற்று.

65. அற்ற வெளியில் அறப்பாழ் அதனில்
உற்ற பொருளின் உணர்வை அறியார்
உற்ற பொருளின் உணர்வை அறிந்தபின்
பெற்ற பொருளே பிறவா நெறியே.

பொருள்:

இருவகைப் பற்றும் இயல்பாகவே அற்று இருக்கின்ற வெளியில் பெரும்பாழ் போல விளங்குகின்ற ஆனந்தப் பொருளாகிய சிவத்தை அறியும் உணர்வாகிய சிவ ஞானத்தை அறியாராய் இருக்கின்றார்கள். அதனை அறியும் அத்துவிதமாகிய அறிவை அறிந்த பின் அதனால் பெற்ற பொருளாகிய பயனே முத்தி நிலையாகும்.

சொ.பொ.வி:

அற்ற - அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் அற்ற, அறப்பாழ் - பெரும் பாழ், (ஆகாயம்), உற்ற பொருள் - சிவஞானம், பிறவா நெறி - முத்திப்பேறு.

66. ஆயத்துள் நின்ற அறுசமயத் தோரும்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் கண்டிலர்
மாயக் குழியில் வழுவா மனைமக்கள்
பாயத்துள் நின்று பதைக்கின்ற வாரே.

பொருள்:

கூட்டத்தின் அகத்தே நின்று அறுவகைப்பட்ட சமயத் தோர்களும் உடம்பினுள் பாலின் நெய் போல மறைந்திருந்த கடவுளைக் காணும் முறைகளைக் கண்டரில்லை. அவ்வாறு

காணாததால் மாயமாகிய பிறவிக் குழியில் அழுந்திக் கிடக்கின்ற மனைவி மக்களாகிய துன்பத்துள்ளே கிடந்து நடுங்குகின்றார்கள்.

சொ.பொ.வி:

ஆயத்துள் - கூட்டத்துள், அறுவகைச் சமயம் - பாடாண வாத சைவம் முதல் சிவாத்துவித சைவம் ஈறாகிய ஆறு, காயம் - உடம்பு, பாயம் - துன்பம்.

67. கத்தும் கழுதைகள் போலும் கலாதிகள்
சுத்தசிவம் எங்கும் தோய்வுற்று நிற்கின்ற
குற்றம் தெரியாமல் குணங்கொண்டு கோதாட்டிப்
பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாறே.

பொருள்:

கலை முதலாக மண் ஈறாக உள்ள தத்துவங்கள் எல்லாம் - ஒரு பயனும் இல்லாமல் கதறுகின்ற கழுதைகளை ஒத்து - இழிந்த தரமாய் இருக்கும். நின் மலனாகிய சிவம் பாலின் நெய்போலப் புலப்படாது எங்கும் கலந்திருக்கின்றது. அதனை அறியாதவர் கலை முதலான மண் ஈறானவற்றைக் குற்றம் என்று தெரியாமல் பற்றிக் குணமாகக் கொண்டு பாராட்டி, மயக்கம் அதிகரிக்கப் பெற்று, எந்நாளும் வீணாகப் பிறந்து இறப்பார்கள்.

சொ.பொ.வி:

கலாதிகள் - கலை முதலாக மண் ஈறாகக் கூறப் பெறுகின்ற தத்துவங்கள். சுத்தசிவம் - மலமற்று விளங்குகின்ற சிவம், குற்றம் தெரியாமல் - தத்துவங்கள் எவ்விதப் பயனும் தருவதில்லை - என்ற குற்றத்தைத் தெரியாமல், குணங்கொண்டு - தத்துவங்கள்தான் உண்மை எனக் கொண்டு, கோதாட்டி - பாராட்டி.

68. பாம்பு மதியைத் தினலும் அப்பாம்பு
தீங்குக் கதிரையும் சேரத்தி னலுறும்
பாம்பும் மதியும் பகைதீர்த்து டன்கொளின்
நீங்கல் கொடான் என்னெடுந் தகையோனே.

பொருள்:

பாம்பாகிய ஆணவமலம் அறிவாகிய ஆன்மாவை விழுங்கலும், அத்துடன் அமையாது அப்பாம்பு தீங்குக் கதிராகிய பசு ஞானத்தை உடன்தின்னும். குருவின் அருள் முறையில் நின்று ஆணவமும் ஆன்மாவும் அநாதியாகத் தமக்குள் பற்றிய பகையைத் தீர்த்து அடக்குமுறையில் அடக்கி, அத்துவிதப் பாவனை கொண்டால் உயர்ந்த பண்புடையவனாகிய பரமசிவன் ஆன்மாவை விட்டு நீங்குதலைச் செய்யான்.

சொ.பெ.வி:

பசுஞானம் - ஆன்மாவின் தற்போத அறிவு, அநாதி - கால வரையறை அற்ற நிலை (அதாவது தோற்றமும் ஈறும் இல்லாதது)

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் சூ. 2, அதி 2, பாடல் 3.

69. திகைக்கின்ற சிந்தையுள் சிங்கங்கள் மூன்றுண்டு
நகைக்கின்ற நெஞ்சின் நரிக்குட்டி நாலு
வகைக்கின்ற நெஞ்சுள் ஆனைகள் ஐந்தும்
பகைக்கின்ற நெஞ்சில் பகையாய் வருமே.

பொருள்:

பந்த பாசத்தால் திகைப்புறுகின்ற ஆன்மாவிற்குச் சிங்கங்களாகிய முக்குணங்கள் உள்ளன. அவ்வான்மாவில் நரிக்குட்டிகளாகிய அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் விளங்குகின்றன. மேலும் வேதனையுறுகின்ற ஆன்மாவில் யானைகளாகிய ஐந்து புலன்கள் பகைக்கின்றன. இவையெல்லாம் அவ்வான்மாவிற்கு அநாதியாகிய பகையாக வரும் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

சிங்கம் மூன்று - ஆன்மாவிற்கு உள்ள சத்துவம், தாமசம், இராசதம் என்ற முக்குணங்களும் சிங்கங்களாக உருவகிக்கப் பெற்றன. நரிக்குட்டி நாலு - மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம் என்ற நான்கும் நரிக்குட்டிகளாக உருவகிக்கப் பெற்றன. (ஆன்மாவில் அநாதியாக வந்துள்ள இவற்றை அறிந்து வெல்வதே அறிவுடையார்க்கு அழகாகும். பொறிகளுக்கும் அந்தக் கரணங்களுக்கும் மேம்பட்டு மூலப் பிரகிருதியின் தோற்றமாய் இருத்தலால் முக்குணத்தைச் சிங்கம் என்றும், துன்பத்தைத் தருவதால் அந்தக் கரணங்களை நரிக்குட்டி என்றும், இன்பமும் துன்பமும் தருவதால் பொறிகளை யானைகள் என்றும் உருவகப்படுத்தினார்)

**70. தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு
மண்டல மூன்று மகிழ்ந்துடன் ஒத்திடும்
கண்டவர் கண்டனர் காணார் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியாப் பிணங்கு கின்றாரே.**

பொருள்:

ஆதாரமாய் நிற்கும் தண்டாகிய சிவசக்தி துணையாகச் சென்று சிவத்தைக் கலந்த யோகிக்குச் சந்திர மண்டலம், சூரிய மண்டலம், அக்கினி மண்டலம் இம்மூன்றும் வசமாகும். ஆதலால் அவை இனிமையுற்று இசைந் திருக்கும். இதனைக் கண்டறிந்தவரே சிவத்தைக் கண்டு கலந்தவர். அவர்கள் இருவினைப் பயனை அனுபவித்து அறியார். இதனை அறியாதவர்கள் வினைப் பயனாகிய உடற் பிறவியில் அகப்பட்டு நீங்காமல் பிணங்கி இருக்கின்றார்.

சொ.பெ.வி:

தலைப்பெய்த - சிவத்தைக் கலந்த, பிண்டம் - உடம்பு. சிவனைக் கலந்த யோகிக்கு அனுபவிக்கக் கூடிய வினைப் பயன் இல்லாமையால் காணார் வினைப் பயன் என்றார்.

71. பத்துப் பரும்புலி யானை பதினைந்தும்
வித்தகர் ஐவர் விநாயகர் எண்மர்
அத்தகு மூவர் அறுவர் மருத்துவர்
அத்தலை ஐவர் அமர்ந்து நின்றாரே.

பொருள்:

தச வாயுக்களாகிய பத்துப் பெரிய புலிகளும், தன்மாத்திரை, ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம் ஆகிய பதினைந்து யானைகளும், இவற்றைப் பிரேரிக்கின்ற சிவ தத்துவங்களாகிய வித்தகர் ஐவரும், ஐவகை அவத்தைகளும் மூன்று காலமுமாகிய நாயகர் எண்மரும், அத்தன்மையுள்ள முக்குணமாகிய மூவரும், ஆறு ஆதாரங்களாகிய ஆறு மருத்துவரும், அவ்விடத்திற்கு உரிய அறுவகைப் பாசமும் ஆகியவை உடம்புக்குள்ளே தங்கி நின்றார் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

பத்துப் புலிகள் - தச வாயுக்கள் பத்துப் புலிகளாக உருவகிக்கப் பெற்றன. பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன், நாதன், கூர்மன், திரிகான், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்ற பத்து. யானை பதினைந்து - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற தன் மாத்திரையும், மெய், வாய், கண், செவி, மூக்கு என்ற ஞானேந்திரியமும், கை, கால், கண், கருவாய், எருவாய் என்ற கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் ஆகிய பதினைந்தும் யானையாக உருவகம் செய்யப் பெற்றன. வித்தகர் ஐவர் - சிவம், சத்தி, சதாசிவம், ஈசுவரம், சுத்த வித்தை என்ற ஐந்து வித்தகராக உருவகம் செய்யப் பெற்றுள்ளன. நாயகர் எண்மர் - நளவு, களவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப் படக்கம் என்ற ஐந்து அவத்தைகளும், இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்களும் எண்வகை நாயகராக உருவகம் செய்யப் பெற்றுள்ளது. அறுவர் மருத்துவர் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை ஆகிய ஆறு ஆதாரங்கள் மருத்துவர்களாக உருவகிக்கப் பெற்றன. பாசம் ஐந்து - ஆணவம், கன்மம், மாயை,

திரோதானம், மாயேயம் என்ற ஐந்து. பிரேரித்தல் - முன்னிலைப் படுத்தல்.

72. முன்னிக் கொருமகன் முத்திக்கு இருவராம்
வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர்
கன்னிக்கு ஐவர் மிந்நாளில்லை கன்னியைக்
கன்னிக்குக் கன்னி காதலித் தாளே.

பொருள்:

ஆகாசமாகிய முன்னி என்பவளுக்குச் சத்தமாகிய ஒரு மகனாம். வாயுவாகிய முத்தி என்பவளுக்குச் சத்தம், பரிசம் என்ற இரண்டு பிள்ளைகளாம். அக்கினியாகிய வன்னி என்ப வளுக்குச் சத்த பரிச ரூபமாகிய மூன்று பிள்ளைகளாம். அப் பூவாகிய வதுவை என்பவளுக்குச் சத்த, பரிச, ரூப, இரசமாகிய நான்கு பிள்ளைகளாம். பிருதிவி ஆகிய கன்னி என்பவளுக்குச் சத்த, பரிச, ரூப, இரச, கந்தமாகிய ஐந்து பிள்ளைகளாம். இந்த ஐந்து மாதர்களுக்கும் கணவர்கள் இல்லை. கன்னியாகவே இருக்கின்றார்கள். (இவ் ஐவரும் பிள்ளை பெற்றது எவ்வாறு எனில்) கன்னியைக் கன்னி கூடிப் பெற்றவாறாம்.

சொ.பொ.வி:

முன்னி - மற்ற பூதங்களுக்கு முன்னே நிற்பதால் ஆகாசம் முன்னி என்ற உருவகம். முத்தி - காற்று. அடக்க முடியாது விட்டு விடுவதால் முத்தி. வன்னி - தீ. உருவம் உடைமை, வதுவை - நீர், அனைத்திலும் முக்கியமாய்க் கலந்து கொள்வதால் வதுவை என்று உருவகப்படுத்தப் பெற்றது. கன்னி - அழியா நிலை காணப்படு வதால் பூமி கன்னி என்று உருவகப்படுத்தப் பெற்றது.

73. அநாதி அருபி ஆகிய ஆன்மாத்
தனாதி மலத்தால் தடைப்பட்டு நின்றன
தனாதி மலமும் தடையற நீங்கில்
அநாதி சிவத்துடன் ஒன்றான வாரே.

பொருள்:

உற்பத்தி இல்லாத உருவமற்ற ஆன்மா, தன்னோடு உற்பத்தியாகிய மலங்களால் துன்பப்பட்டு நின்றது. தன்னோடு உற்பத்தியாகிய மலங்களும் தடையற நீங்கினால் சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் ஒன்றிவிடும்.

சொ.பெ.வி:

இப்பாடல் பசு, பாச, பதி இயல்பைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது. அநாதி - உற்பத்தி இல்லாத, தனாதி - தன்னோடு உற்பத்தியாகியது, ஒன்றாதல் - அத்துவிதமாதல்.

74. போக்கு வரவற்ற பூரண காரண
நோக்க வரியன் நுண்ணியன் நுண்ணியன்
தேக்கு மலத்தன் சிவனுக்கு ரியவன்
பார்க்கில் வியாபி பலவனுத் தானே.

பொருள்:

ஆராய்ந்து பார்த்தால் வியாபித்து இருக்கின்றவனும், பலவாகத் திகழ்பவனுமாகிய ஆன்மா, நிறைந்த மலத்தில் அழுந்தி இருப்பதனால் - அழிவும் தோற்றமும் இல்லாத பூரணன் ஆகியும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணன் ஆகியும், யார் உணர்வாரும் நோக்கு வதற்கு அரியவன் ஆகியும், மிக நுண்ணியவனாகியும் இருக்கின்ற பரமசிவனுக்கு உரியவனாகிய அடிமை ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

போக்குவரவற்ற - இறப்பு, பிறப்பு அற்ற, பூரணன் - முழுமையானவன், காரணன் - உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணன், தேக்கு மலத்தன் - மலத்தில் அழுந்தியவன், வியாபி - எல்லா இடத்தும் நிறைந்திருத்தல், பலவனு - பலவாக நின்றல். இப்பாடலில் ஆன்மா இறைவனுக்கு அடிமை என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகின்றது.

75. காயம் பலகை கயிறுஐந்து கண்மூன்றா
ஆயம் பொருவதோர் ஐம்பத்தோர் அக்கரம்
ஏய எம்பெருமான் இருந்து பொருகின்ற
மாயக் கயிற்றின் மறைப்பறி யாரே.

பொருள்:

உடம்பு சூதாடு பலகையாகவும், ஐம்புலன்கள் சூத்திரக் கயிறாகவும், மூன்று குணங்கள் மூன்று கண்ணாகவும், சூது விளையாடுவதற்குரிய அறைகள் ஐம்பத்தோரு எழுத்துக்களாகவும் உள்ளன. எனவே, எம்பெருமானாகிய இறைவன் உலகம் எங்கும் இருந்து சூது பொருகின்ற (சூதாடுகின்ற) மாயச் சூத்திரக் கயிற்றின் இரகசியத்தை அவன் அறிவிக்க அறிவார் இன்றி ஏனையோர் அறியார்.

சொ.பொ.வி:

காயம் - உடம்பு, பலகை - சூதாடும் பலகை, கயிறு - சூத்திரக் கயிறு, மூன்று - சத்துவம் முதலிய குணம் மூன்று, ஆயம் - கூட்டம், அக்கரம் - எழுத்து.

ஒப்புமை : திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் 6-95-3.

76. பன்றியும் பாம்பும் பசுமுசு வானரம்
தென்றிக் கிடந்த சிவகரிக் கூட்டத்தில்
குன்றாமல் கூடித் தராசு நிறுத்தபின்
குன்றி அறிவைக் குறைக்கின்ற வாரே.

பொருள்:

அகங்காரமாகிய பன்றியும், காலமாகிய பாம்பும், மாயை யாகிய பசுவும் பற்றியிருக்கின்ற காரணத்தால் குரங்காகிய மனம், சிவசத்தியின் சம்பந்தத்தால் இருவினை விளைவதற்குக் காரணமாக ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டுக் கிடந்தன. அவ்வாறு

முரணாமல் தன்னிலைமை பொருந்தத் தராசுக்கோல் போல் இருவினைகளையும் சமமாகச் செய்த பின் தன்னையும், தலைவனையும் தெரிந்த ஆன்மா சிவத் துக்குள்ளே தன்னைச் சுருங்குவித்து, அதில் அழுந்தி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் இருவினை ஒப்பில் ஆன்மா சிவத்தை அடைவதைக் குறிப்பிடுகிறது. முசு வானரம் - குரங்கில் ஒரு இனம், சிவகரி - சிவசத்தி, தென்றி - முரண்பட்டு.

77. தோட்டத்தில் மாம்பழம் தூங்கி விழுந்தக்கால்
நாட்டின் புறத்தே நரிகளே தின்றிடும்
மூட்டிக் கொடுத்த முதல்வனே முன்னிட்டுக்
காட்டிக் கொடுத்தபின் கைவிட்ட வாறே.

பொருள்:

தோட்டமாகிய மாயையால் தோன்றிய உலகில் மாம்பழமாகிய சரீரம் நிலை குலைந்து விழுந்துவிட்டால் (உயிர் போய்விட்டால்) நாட்டின் வெளியில் உள்ள நரிகள் தின்றுவிடும். இந்த உடம்பிற்கு வேண்டும் கருவிகளை எல்லாம் வினைப்படி கொடுத்த பதியாம் இறைவனை ஞானாசிரியர் முன்னிலையாக வந்து நின்று காண்பித்துக் கொடுத்து அருளிய பின்னே, உடம்பானது பிறப்பு நீங்கி விடும் அன்றே. (கைவிட்டவாறே - உறங்கினவன் கைப் பொருள் விட்டவாறே உடம்பு நீங்கும்)

சொ.பெ.வி:

தூங்கி - நிலைகுலைந்து, (மரத்திலிருந்து விழும் மாம்பழம் போல உயிர் பிரிந்த உடம்பு), நரிகள் - உடம்பைத் தின்னும் மண்ணும் தீயும் எனவும் கூறலாம். மூட்டி - வினைப் பயனால் கொடுத்த, காட்டி - ஞானாசிரியன் காண்பித்து.

ஒப்புமை : திருவருட் பயன் - 78.

78. கொல்லை முக்காதம் காடு அரைக்காதம்
எல்லை மயங்கிக் கிடந்த இருநெறி
எல்லை மயங்காமல் இயங்க வல்லார்க்கு
எல்லை கடந்து சென்றெய்த லுமாமே.

பொருள்:

விரும்பி அடைந்து அனுபவிக்கும் கொல்லை மூன்று காததூரம், அடையாது வெறுக்கத் தக்க காடு அரைக்காத தூரம் ஆகும். இவ்விரண்டு வழியின் எல்லை அறிய முடியாத வண்ணம் இரண்டும் ஒன்றை ஒன்றாக மயங்கிக் கிடந்தன. அவ்விரண்டின் எல்லையை மயங்காமல் அறிந்து இயங்க வல்லார்க்கு அவ் எல்லையைக் கடந்து அக்கொல்லையை அடைதலும் கூடும்.

சொ.பொ.வி:

கொல்லை - இங்கு பதியாகிய இறைவனைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். காடு - தனு, கரண, புவன, போகங்களைக் குறிக்கும். காதம் - இடங்களின் தூரத்தைக் குறிக்கும் சொல்.

ஒப்புமை : துறைசைப்பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி.பாடல் 1.

79. எண்ணாயிரத் தாண்டு யோகம் இருப்பினும்
கண்ணால் அமுதினைக் கண்டறி வாரில்லை
யுண்ணாடிக் குள்ளே ஒளியுற நோக்கினால்
கண்ணாடி போலக் கலந்திருந் தானே.

பொருள்:

எண்ணாயிரம் ஆண்டு யோகம் இருந்தாலும் உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதமாகிய இறைவனை ஊனக் கண்ணால் கண்டு அறிவார் இல்லை. சுழுமுனை நாடிக்குள்ளே ஒளியாய் இருக்கின்றவனை நோக்கினால் அப்பெருமான் கண்ணாடியில் காண்பது போல ஒளியாய்க் கலந்திருக்கின்றவனைக் காண முடியும்.

சொ.பொ.வி:

யோகம் - அட்டாங்க யோகம் முதலாயின. உண்ணாடி - சுழுமுனை நாடி, கண்ணாடி போல - கண்ணாடியில் தோன்றும் ஒளி போல.

80. அஞ்சுள சிங்கம் அடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சும்பொய் அஞ்சந் தம்அஞ்சம் அகமேபுகும்
அஞ்சின் உகிரும் எயிறும் அறுத்திட்டால்
எஞ்சாது இறைவனை எய்தலு மாமே.

பொருள்:

ஐந்து புலன்களாகிய சிங்கங்கள் உடம்பாகிய காட்டில் வாழ்வன. அந்த ஐந்து சிங்கங்களும் பொய்மையான போகங்களைத் துய்த்து மீண்டும் அகத்தே புகுந்து விடுகின்றன. ஆதலால் அச்சிங்கத்தின் நகத்தையும் பல்லையும் அறுத்து விட்டால் எப்படி அந்தச் சிங்கம் துன்பம் தராது அதுபோல ஐந்து புலன்களின் செயல்களை அறுத்துவிட்டால் எஞ்சாது இறைவனை எய்தலாம்.

சொ.பொ.வி:

அடவி - காடு, உகிர் - நகம், எயிறு - பல்.

81. புலமைந்துள ஐந்துபுள் சென்று மேயும்
நிலமைந்து நீரைந்து நீர்மையும் ஐந்து
குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய்ப்பான் ஒருவன்
உலமந்து போம்வழி ஒன்பது தானே.

பொருள்:

புலம் ஐந்து உள்ளன. அதில் சென்று மேயும் பறவைகள் ஐந்து உள்ளன. அவை சென்று மேயும் இடம் ஐந்து உள்ளன. அவை உண்ணும் நீர் ஐந்து உள்ளன. அதன் குணங்கள் ஐந்து உள்ளன. ஆனால், இவையனைத்தும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவை.

இவற்றைக் கோல்கொண்டு மேய்ப்பான் ஒருவன் உளன். வருந்தி அழிய ஒன்பது வழிகள் உண்டு. (இந்த ஒன்பது வழிகளில் இருந்து ஓடிவிடாமல் மேய்ப்பானின் ஆணைப்படி ஒடுங்கும் காலத்து ஒடுங்கி, வெளிப்படும் காலத்தில் வெளிப்படல் வேண்டும். இத்தகைய உடம்பின் இயல்பை அறிவதே அறிவாகும்.)

சொ.பொ.வி:

இப்பாடல் உடம்பின் தன்மையைக் கூறுகின்றது. புலம் ஐந்து - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐந்து. புள் ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐந்து, நிலம் ஐந்து - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற தன்மாத்திரை ஐந்து, நீர் ஐந்து - உணர்தல், பார்த்தல், கேட்டல், சுவைத்தல், தூண்டல் என்ற குணங்கள் ஐந்து, நீர்மை ஐந்து - உண்டு, கண்டு, கேட்டு, சுவைத்து, உணர்ந்த என்ற ஐந்து. (இவை உடம்பின் தன்மைகளாகும்) மேய்ப்பவன் - ஐந்து புலன்களுக்கும் உரிய குணத்தையும், பயனையும் ஊட்டுகின்ற கர்த்தாவாகிய இறைவன். உலமந்து - துன்பப்பட்டு, வழி ஒன்பது - உடம்பிலுள்ள ஒன்பது துவாரங்கள். (இந்த உடம்பில் ஒன்பது வழிகள் இருந்தாலும் அதன்வழி உயிர் ஓடிவிடாமல் மேய்ப்பானின் ஆணையின்படி ஒடுங்குங்கால் ஒடுங்கி, வெளிப்படுங்கால் வெளிப்பட்டு உயிர் வாழ்தல் முறைமையாகும்.

82. மூன்றுள மாளிகை மூவர் இருப்பிடம்
மூன்றினின் முப்பத் தாறும் உதிப்புள
மூன்றினுள்ளே முளைத்து எழும் சோதியைக்
கான்றிடிற் காயம் கணக்கற்ற வாறே.

பொருள்:

அகார, உகார, மகாரமாகிய மூன்று மாளிகைகள் உள்ளன. அம்மாளிகை அயன், அரி, அரன் என்னும் மூவர் இருப்பிடமாம். அவ் அகார முதலிய மூன்றின் உள்ளே முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. அவ் அகார முதலிய மூன்றின் உள்ளே நின்று

முளைத்து எழும் சோதியாகிய சிவத்தை அறியாது விட்டுவிட்டால் இரு வினையால் வருகின்ற உடம்பு கணக்கற்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

கான்றிடிற் - அறியாதுவிட்டால், காயம் - உடம்பு, சோதி - சிவம்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 193.

83. மொட்டித்து எழுந்ததோர் மொட்டுண்டு அம்மொட்டினைக்
கட்டுவிட்டு ஓடி மலர்தலுங் காணலால்
பட்டுவிட்டு அம்மனை பாழ்பட நோக்கிட்டுக்
கட்டுவிட்டார்க்கு அன்றிக் காண ஒண்ணாவே.

பொருள்:

(இதயத்திலே வாழைப் பூ போலக் கீழ்நோக்கி) முகிழ்த்து எழுந்ததொரு அரும்புளது. அவ் அரும்பினில் முருக்கவிழ்ந்து விரிதலும், அங்கே சோதிமயமாகச் சிவம் தோன்றும். பிறவிக்கு இடமான பற்றுக்களை நீக்கி அவற்றைப் பாழ்பட நோக்கி, அப்பந்தங்களை நீக்கினார்க்கு அன்றி ஏனையோர்க்கு அச்சிவம் காண முடியாதது ஆகும். பற்றுவிட்டால் சிவனைக் காணலாம்.

சொ.பொ.வி:

மொட்டித்து எழுந்த - இதயத்தில் முகிழ்ந்து தோன்றிய, மொட்டு உண்டு - சிவானந்தம் உள்ளது. மலர்தல் - அச்சிவானந்தம் ஆணவம் முதலிய மலங்களை விட்டால் சிவம் மலரும். பட்டுவிட்டு - பற்றினை விட்டு, கட்டினை - நான் எனது எனும் ஆணவமலக் கட்டு.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 300.

84. கரடிகள் ஐந்தும் கடுங்கானம் வாழ்வன
திருடி இராப்பகல் தின்று திரிவன
கரடிகள் ஐந்தும் கடைத்தலை பட்டால்
குருடிகள் குத்தினுங் குண்டு உரலாமே.

பொருள்:

கரடிகளாகிய ஐந்து புலன்களும் கொடுமையான காடாகிய உடம்பில் வாழுகின்றன. அவை தமக்கு உரியவை அன்றிப் பிறருக்கு உரியவற்றையும் அபகரித்து இராப்பகல் முழுவதும் துய்க்கின்றன. அக்கரடிகளாகிய இந்திரியங்கள் தம்மைச் செயலறும்படி ஒடுக்கினால் குருடிகளாகிய இரு வினைகள் வந்து தாக்கினாலும் கல் உரல்போல் அச்சமில்லாது இருக்கலாம்.

சொ.பொ.வி:

கரடிகள் - விடாது பற்றுதலால் ஐம்புலன்கள் கரடிகளாக உருவகம் செய்யப் பெற்றன. கடுங்கானம் - கொடிய காடு, திருடி - ஐம்புலன்கள் பிறருக்கு உரியதையும் திருடுதல், தலைப்பட்டால் - செயலற்றால், குருடிகள் - இருவினைகள், குத்தினும் - தாக்கினும், குண்டுரல் - கல்உரல்.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 306.

85. விச்சக்கலம் உண்டு மேலைச்செய் ஒன்றுண்டு
உச்சிக்கு முன்னே உழவு சமைந்தது
வச்சைக்கொண்டு அச்சை அறுத்துண்ண அறியாமல்
இச்சைக்குப் பிச்சை இரக்கின்ற வாறே.

பொருள்:

(உடம்பில்) அறிவு என்ற நிலம் உண்டு. அருள் செய்வ தற்குச் சத்தி உண்டு. எனவே, உச்சியாகிய ஐம்பது வயதிற்கு முன்னே சரியை முதலான மார்க்கங்களை உழவாகச்சமைத்திடல் வேண்டும். அச்ச என்ற இந்த உடம்பைக் கொண்டு இனிவரும் அச்சாகிய சரீரத்தை அறுத்துச் சிவானந் தத்தை உண்ணுதல் வேண்டும். இந்த இச்சையை விட்டு விட்டு வெறும் பசிக்குப் பிச்சையேற்றுத் திரிகின்றார்களே.

சொ.பொ.வி:

வித்தை (அறிவு), மேலைச் செய் - மேலே உள்ள அருட்சத்தி, உச்சிக்கு - பாதிவேளை (ஐம்பது வயது), உழவு - சரியை முதலிய நான்கு, அச்சை - உடம்பு, உண்ணுதல் - அமுதத்தை உண்ணுதல், இச்சைக்கு - வாழ்தலில் ஆசைப்பட்டு, பிச்சை - பிச்சையேற்றல்.

86. உச்சிக்கு மேலே உணர்வுக்குங் கீழே
வைச்ச பொருளின் வகையறி வாரில்லை
வைச்ச பொருளின் வகையறி வாளர்க்கு
வெச்ச வெருதும் இளவெரு தாமே.

பொருள்:

மாயைக்கு மேலே ஞான வடிவாகிய பதிக்குங் கீழே நடுவிலே வைத்திருக்கப் பெற்ற பொருள் ஆன்மாவாகும். அதன் வகையறிவார் இல்லை. அங்ஙனம் வைத்த பொருளாகிய ஆன்ம நெறியை அறிதல் உடையார்க்கு (தன்னை அறிந்தவர்க்கு) தலைவனை அறிதல் கூடும். அவ்வாறு கூடுதலால் அவ்விடத்தே இளைத்துத் தோய்ந்த எருதுகளாகிய கருவிகள் எல்லாம் சிவகரணம் ஆகையால் இளமைத் தன்மை உடைய எருதுகள் போலச் செய்யும் தொழிலுக்குப் பயனை உதவுவனவாம்.

சொ.பொ.வி:

உச்சி - எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் மேலானது நோக்கி மாயையினை உச்சி என்று உருவகப்படுத்தப் பெற்றது. உணர்வு - ஞானம், வைச்ச பொள் - ஆன்மா, வெச்ச - தோய்ந்த, எருதுகள் - கருவிகளாகிய உறுப்புக்கள். இளஎருது - ஆன்ம உறுப்புக்கள் சிவகரணம் ஆதலால் இளஎருதுகள் ஆகும்.

87. வம்பு பழுத்த பலாப்பழம் ஒன்றுண்டு
தன்பால் பறவை புகுந்துணத் தானொட்டா
அம்புகொண்டு எய்திஇட்டு அகலத்துத் துறத்திடின்
செம்பொன் சிவகதி சென்றெய்த லுமாமே.

பொருள்:

புதுமையாகப் பழுத்த சிவகதியாகிய பலாக்கனி ஒன்றுளது. அதனிடத்துப் புகுந்து உண்ணுவதற்குவிடாமல் ஐம்புலன்களாகிய பறவைகள் தடுக்கின்றன. அவ்வாறு தடுக்கும் பறவைகளை ஞானமாகிய அம்பினைக் கொண்டு எய்து தூரத்தே நீக்கிவிட்டால் செம்மையுடைய அழகிய சிவகதியாகிய அப்பலாக் கனியைத் துய்த்து வாழலாம்.

சொ.பொ.வி:

வம்பு - புதுமை, பலாப்பழம் - சிவகதி, தன்பால் - ஐம்புலன்கள் தன்வயப்படுத்தி, பறவை - ஐம்புலன்கள், ஒட்டா - விடாது தடுக்கின்றன.

88. பள்ளச்செய் ஒன்றுள பாடச்செய் இரண்டுள
கள்ளச்செய் அங்கே கலந்து கிடந்தது
உள்ளச்செய் அங்கே உழவு செய்வார்க்கு
வெள்ளச்செய் அங்கே விளைந்தது தானே.

பொருள்:

பள்ளச்செய் என்று கூறப்படுகின்ற காரண உடம்பு ஒன்று உண்டு. அதனை அடுத்துப் பாடச்செய் இரண்டு என்ற குக்கும் உடம்பும் தூல உடம்பும் உள்ளது. அம்மூன்றையும் கள்ளச் செய்யாகிய மாயை உட்கொண்டு கலந்திருக்கிறது. அந்தச் செயல்கள் மூன்றையும் பொய்யெனக் கண்டு உழவுத் தொழில் செய்யும் ஞானியர்க்கு அச்செயல்களிடத்தே நின்று - தானே சிவமாகிய விளைவு விளைந்தது.

சொ.பொ.வி:

பள்ளச்செய் - காரண உடம்பு ஏனை இரண்டு உடம்புக்கும் உள்ளிருந்தலால் பள்ளச் செய் எனப்பட்டது. பாடச்செய் இரண்டு - காரண உடம்பிலிருந்து தோற்றுவிக்கப் பெற்றமையால் மற்ற இரண்டு

உடம்பும் பாடச்செய் ஆயிற்று. கள்ளச்செய் - மாயை. உள்ளச்செய் - நினைத்தலாகிய அச்செய்களிடத்தே, உழவு - சரியை முதலான நான்கு மார்க்கங்கள்.

89. அன்னம் இரண்டுள ஆற்றங் கரையினில்
துன்னி இரண்டும் துணைபிரி யாதென்க
அந்நிலை அன்னம் தனியொன்று போனக்கால்
பின்னை முடவன்னம் கூடு கிலாவே.

பொருள்:

தமக்கு ஆதாரமாகிய ஆற்றங்கரையைப் பிரியாமல் இரண்டு அன்னங்கள் இருப்பன போல, இடைகலை பிங்கலையாகிய அன்னம் இரண்டும் தமக்குச் சார்பாகிய சுழுமுனையைச் சார்ந்து பிரியமாட்டாது என்க. தனியாக ஓர் சுழுமுனை அடங்கினால் பின்னர் நடையில்லாமலேயே முடவன்னம் போல ஆகி அவை சேரமாட்டா என்க.

சொ.பொ.வி:

அன்னம் இரண்டு - இடைகலை பிங்கலையாகிய சுவாசம், துன்னி - நெருங்கி.

90. மலமில்லை மாசில்லை மானபி மானம்
குலமில்லை கொள்ளும் குணங்களும் இல்லை
நலமில்லை நந்தி ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி ஆங்கே மதித்து வைப்பார்க்கே.

பொருள்:

நந்தி பெருமானாகிய குருமூர்த்தி அருளிய பரஞானத் தினாலே கண்ட பொருளை நிலைபெற விளங்கக் கண்ட இடத்துச் சிந்தித்து வைப்பார்க்கு ஆணவம் முதலிய மும்மலங்கள் இல்லை.

கருவிகளுடன் அஞ்ஞானம் இல்லை. மான அபிமானத்துடன் கூடிய குல வேற்றுமை இல்லை. மாறி மாறிக் கொள்ளும் குணங்கள் இல்லை. அக்குணங்கள் நீங்கவே இன்பமும் துன்பமும் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

மலம் - ஆணவம் முதலியமலங்கள். மாசு - அஞ்ஞானம், நந்தி - ஞானாசிரியர். ஞானத்தாலே - பரஞானம் (சிவஞானம்), பலமன்னி - நிலைபெற விளக்கம் கண்டு.

ஒப்புமை : சிவஞான சித்தியார் பாடல் 282.

91. பழுத்தன ஐந்து பழமறை உள்ளே
விழித்துஅங்கு உறங்கும் விளைவை அறியார்
எழுத்து அறிவோம் என்றுரைப்பர் களேதாம்
எழுத்தை அழுத்தும் எழுத்தறி யாரே.

பொருள்:

பழைய வேத ஆகமத்துள்ளே ஐந்தெழுத்து மந்திரம் மேலோங்கி நிற்கின்றது. அம்மந்திரம் சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தைகளிலும் நிற்கும் முறையறிந்தவர்கள் பின்னர் துரியாதீதத்து உறங்கும் விளைவை அறியார்கள். அத்தகையவர்கள் அவ் எழுத்துக்களை அறிவோம் என்று உரைப்பது ஏனை எழுத்துக்களை தன்னுள் அமைப்பதாகிய முத்தி பஞ்சாக்கர நிலைமையை அறியாத நிலை என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

பழுத்தன - பிற சமயக் கருத்துக்களை அடக்கி மேலே எழுந்து சிறப்புற ஐந்தெழுத்துக்கள். பழமறை - பழைய வேத ஆகமம், விழித்து - ஐந்தவத்தை நிலையில் ஐந்தெழுத்தைக் கூறும் முறையறிந்து, உறங்கும் - துரியாதீதம் என்ற அவத்தையில் உறங்கும். அழுத்தும் எழுத்து - முத்தி பஞ்சாக்கரம் சிவயசிவ.

92. முத்துப்பவளம் பச்சை என்றிவை மூன்று
மொத்துப் புணரும் புணர்வை அறியார்
ஒத்துப் புணரும் உணர்வை அறிந்தபின்
கொத்துப்படும் கொக்குப் போல்குரு வாமே.

பொருள்:

அகரம், உகரம், மகாரம் என்ற இவை மூன்றும் ஓங்காரமாகப் பொருந்த, அவற்றின் மேலாகப் பொருந்தியிருக்கும் உணர்வாகிய பதியை அறியார்கள், பின்னர் அங்ஙனம் புணரும் உணர்வாகிய பதியை அறிந்தபின் தான் கருதியிருந்ததை அகப்பட அதனைக் கொத்துதல் பொருந்தும் கொக்குப் போல ஆசாரியர் ஆவார் என்றவாறு. (குருவாக ஆவார்கள்).

சொ.பொ.வி:

முத்து பவளம் பச்சை ஆகிய மூன்றும் உருத்திரன், பிரமன், திருமால் ஆகிய மூவரையும் உருவகப்படுத்தும். இவர் மூவரும் அகர இகர உகரங்களுக்கு உரியவர் ஆவர். எனவேதான் மூவருக்கும் மேலான பதி என்று சிவபெருமான் குறிக்கப் பெறுகிறான். இத்தகைய மூவருக்கும் மேலான சிவனை அறிந்தவர்கள் ஆசாரியர்கள் ஆவார்கள்.

93. பண்ணாத பேரொளிக்கு அப்புறத்த அப்புறம்
எண்ணா யகனார் இசைந்து அங்கிருந்திட
முன்னா வெளிய துறைசெயா மந்திரம்
சொன்னால் கழல்முன் அறிந்தமர்ந் தோமே.

பொருள்:

சன்மார்க்கராகிய ஞானியர் எண்ணத்தில் விளங்கி யிருக்கும் தலைவராகியவர் சிவம். அவர் இசைந்து இருந்த இடம் பிறரால் பண்ணப்படாத பெரிய சோதியின் மேலாகிய இடமாகும். இதனை

நினைப்பதற்கு அரிய பரம ஆகாசமாய் உள்ளது என்றும், சொல்லு தற்கரிய பரம இரகசியமாய் உள்ளது என்றும், உபதேசித்து அருளிய நந்தியெம் பெருமானின் திருவடிகள் முன் குறிப்பிட்ட சிவம் இருக்கும் இடமாக இருப்பதை அறிந்து, அத்திருவடிகளில் பிரிப்பின்றி அத்துவிதமாய் அடங்கினோம் யாம் என்றவாறு.

சொ.பொ.வி:

சிவம் இருக்கும் இடம் போன்றதே நந்தியம்பெருமானின் திருவடிகள் என்று அறிந்து ஆசாரியனைச் சார்ந்து இருப்பது சிறப்புடைத்தாம்.

94. பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்படி
யாருக்கும் எட்டா அகலமு டையவன்
நீருக்கும் தீக்கும் நடுவே உதித்தவன்
ஊருக்கே மேற்கே ஓடுங்குகின் றானே.

பொருள்:

ஆன்மா தோன்றும் வழியானது பிருதிவி தத்துவத்தின் கீழாகிய மாயையே ஆகும். அதனைத் தரும் ஈசுவரன் அரிய காட்சியன் ஆதலால் பெத்தான்மாக்களுக்கு (உலகில் வாழும் ஆன்மாக்களுக்கு) அணுக ஒண்ணாத தூர நிலையினோன். (தூர நிலை மாயையிலிருந்து) ஆன்மா எவ்வாறு தோன்றியது எனின் - சுக்கில சுரோணித சேர்க்கையின் இடையிலே தோன்றியது ஆகும். ஆன்மா முத்தி நிலையில் எங்கே ஓடுங்கிறது எனின் மாயையாகிய ஊருக்கு மேலிடமாகிய அவ் ஈசுவரனிடத்தில் அத்துவிதமாய் ஓடுங்குகின்றது.

சொ.பொ.வி:

பாருக்கு - பிருதிவி என்ற தத்துவம், பகலோன் - ஆன்மா, யாருக்கும் - பெத்த ஆன்மாக்களுக்கு, நீர் - சுக்கிலம், தீ - சுரோணிதம், ஊருக்கு மேற்கே - மாயையாகிய ஊருக்கு மேலிடத்தில்.

ஒப்புமை : சிவஞானபோதம் சூ-4, அதி - 2, பாடல் 1.

95. ஆரை பழுத்துக் கிடக்குது வையகம்
ஆரையைச் சூழநீர் கோத்து நிற்குது
வாரைப் பறித்துக் கறியுண்ண மாட்டாது
கீரைக்கு நெல்லிட்டுக் கெடுகின்ற வாறே.

பொருள்:

உலகில் சிவமாகிய ஆரைக்கீரை பறிப்பார் இல்லாது முதிர்ந்திருக்கிறது. அவ்வாரைக் கீரைக்கு அருளாகிய நீர் என்றும் பொருந்தியிருக்கிறது. அவ்வாரைக் கீரையை தன்னுள் கொண்ட சிவஞானத்தால் அத்துவித நிலையாகிய கறியை அமைத்து உண்ண அறியாதவர்கள், பூமியில் தோன்றிய வெறும் கீரைக்கு நெல்லைக் கொடுத்து வாங்கி உண்டு, வெறுமனே காலத்தைக் கழித்துத் தொலைக்கின்றாரே.

சொ.பொ.வி:

ஆரைக்கீரை - கீரை வகைகளில் உயர்ந்தது. கறி உண்ணுதல் - சிவஞானத்தால் அத்துவித நிலையை அடைதல். கீரைக்கு நெல் கொடுத்தல் - பழைய காலத்தில் பண்டமாற்று முறை.

96. ஐவருக்கு ஒருசெய் விளைந்து கிடந்தது
ஐரும் அச்செய்யைக் காத்து வருவார்கள்
ஐவருக்கு நாயகன் ஓலை வருதலால்
ஐவரும் அச்செய்யைக் காவல்விட் டாரே.

பொருள்:

ஐம்புலன்களுக்கு வினை உண்டு. அவ்வினைப் பயனை நுகர வாழ்க்கை கிடைத்தது. அவ்வினையைப் பிறர் நுகராமல் நியதிப்படி ஐம்புலன்கள்தாங்களே நுகரும். ஐந்து புலன்களையும் சேட்டிக்கும் பதியாகிய தலைவன் இப்பொழுது அனுபவிக்கும் தனு ஆதியை விட்டு வேறு தனு ஆதியைக் கொள்ளுமாறு ஓலை

விடுப்பான். அவ்வாணை யினால் அவ்வினையைத் தாம் அனுபவிக்காமல் ஐம்புலன்கள் விட்டுவிடும்.

சொ.பொ.வி:

ஐவர் - ஐந்துபுலன். செய் - வினை. நாயகன் - பதி. ஓலை - ஒரு பிறவியிலிருந்து வேறு ஒரு பிறவிக்குச் செல்ல ஆணை விடுதல். காவல்விடல் - நுகராமல் இருப்பது.

97. கரும்பும் தேனும் கலந்ததோர் காயத்தில்
அரும்பும் கந்தமும் ஆகிய ஆனந்தம்
விரும்பியே உள்ளம் வெளியுறக் கண்டபின்
கரும்பும் கைத்தது தேனும் புளித்ததே.

பொருள்:

ஆன்மாவானது கரும்பும் அதன் இரசமாகிய தேனும், அரும்பும் அதன் மணமும் கலந்ததை ஒத்திருக்கின்ற ஆனந்தத்தை - ஒரு காயத்தின் உள்ளே பரவெளியில் சிவஞானத்தால் காதலித்து அத்துவிதமாகப் பொருந்தி அதனை அறிந்தது அதன் பின்னர் கரும்பும் கசந்து விட்டது. தேனும் புளித்துவிட்டது. (என்ற நிலைக்கு ஆளாகிறது)

சொ.பொ.வி:

காயத்தில் - உடம்பில், இரசம் - சாறு, உள்ளம் - ஆன்மா, வெளி - பரமஆகாசம். இப்பாடல் அணைந்தோர் தன்மை கூறுவது.

98. நினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சம்
வினைப்பற்று அறுக்கும் விமலன் இருக்கும்
வினைப்பற்று அறுக்கும் விமலனைத் தேடி
நினைக்கப் பெறில் அவன் நீளியனாமே.

பொருள்:

தன்னை அடைந்ததோர் வினைப்பற்றை நீக்கும் விமலன் அறிவும் அறியாமையுமாகிய நினைப்பும் மறப்பும் அற்றவராகிய மெய்ஞ்ஞானியரது இதய கமலத்தில் சோதியாய் இருப்பான். அவ்வாறு வினைப்பற்று அறுக்கும் விமலனை நினைப்பும் மறப்பும் அறாமல் தேடிச் சிந்திக்கப் பெறின் அவர் நினைவுக்கு அகப்படானாகி அவன் தூரத்தனாவான்.

சொ.பொ.வி:

இலாதவர் - மெய்ஞ்ஞானியர், நெஞ்சம் - இதயகமலம், விமலன் - மலம் இல்லாதவன், நீளியன் - தூரத்தன்.

99. பூதக் கண்ணாடியில் புகுந்திலன் போதுளன்
வேதக் கண்ணாடியில் வேறே வெளிப்படு
நீதிக் கண்ணாடி நினைவார் மனத்துளன்
கீதக் கண்ணாடியில் கேட்டு நின்றேனே.

பொருள்:

ஐம்பூதங்களின் பரிணாமமாகிய உலகங்களின் கண்ணாடியில் முகம் முதலிய பெரிய வடிவங்களின் சாயை உள்ளே அடங்கி விளங்குமாறு போல, வேதமாகிய கண்ணாடியில் புகுந்து, தோன்றானாய் வேதாந்தப் பொருளாய்த் தனியே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவன். அவன் எக்காலமும் உள்ளான். இங்ஙனம் உளன் ஆகினும் வேத நீதியாகிய தரும ஞானத்தை முறைப்படி ஆராய்ந்து சிந்திப்பாரின் இதயத்திலும் விளங்கித் தோன்றுவான். இதனை வேத நூலாகிய கண்ணாடியில் அறிந்து நின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

புகுந்திலன் - உலகக் கண்ணாடியில் பெரிய உருவங்கள் அடங்கித் தோன்றுவதுபோல, இறைவன் வேதக் கண்ணாடியில்

உட்புகுந்து தோன்றமாட்டான். (வேதாந்தப் பொருளாய்த் தோன்றுவான்) போதுளன் - எக்காலமும் உள்ளான். நீதி - வேத நீதி, நினைவார் - கருமஞான முறைப்படி ஆராய்ந்து சிந்திப்பவர். கீதக் கண்ணாடி - செவியாகிய கண்ணால் வேத நூலாகிய கண்ணாடியில் அறிதல்.

100. மண்ணில் கலங்கிய நீர்போல் மனிதர்கள்
எண்ணில் கலங்கி இறைவன் இவன்னொர்
உண்ணில் குளத்தின் முகந்தொருபால் வைத்துத்
தெண்ணிற் படுத்தச் சிவன் அவனாமே.

பொருள்:

நிலத்தியல்பால் திரிந்த நீர்போல மனிதர்கள் மாயை யின் சம்பந்தத்தால் எண்ணத்தில் கலக்கமுற்று உண்மை விளங்காமல் இறைவன் இவன் என்று அறியமாட்டார்கள். உள்ளே நிற்கும் உள்ளமாகிய இதய கமலத்தில் ஒருபால் ஆகிய பொருளை முகந்து வைத்துக் கேட்டுச் சிந்தித்தபடியே தெளிவு நிறைவு செய்ய, அவனே நிட்டையில் கூடிச் சிவனாய் நிற்பன்.

சொ.பொ.வி:

மண் - நிலம், எண்ணில் - எண்ணத்தில், உண்ணில் - உள்ளே, தெண்ணிற் - சிந்தித்தல்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அகர வரிசை பாடல் முதல் குறிப்பு எண்கள் பக்க எண்கள்

அ

அஞ்சனசிங்கம்	62
அத்திப்பழமும்	19
அநாதி அருபி	57
அப்பினில்	47
அற்றவெளியில்	52
அன்னம்இரண்டுன்	68

ஆ

ஆதாரமாறல்ல	39
ஆதித்தன்	32
ஆமாறு	23
ஆயத்துள்	52
ஆரைப் பருவம்	72

இ

இருட்டறை	23
இருவர்இருந்திட	35

ஈ

ஈசன்	43
------------	----

உ

உச்சிக்குமேலே	66
உடம்பும்	9
உந்திக்கமலை	31

உருகிப்புறப்பட்ட	42
உருவிலி	34
உரையற்றது	12
உலைஒக்கக்	25
உள்ளத்துஒருவ	17
உள்ளம்பெருங்	14

ஊ

ஊமை எழுத	30
ஊரும் அருவி	27

எ

எட்டினில்	42
எட்டும் இரண்டும்	16
எண்ணாயிரத்தா	61
எழுதாத	22
என்னைஅறிந்த	13

ஏ

ஏற்றம் இரண்டுள	41
----------------------	----

ஐ

ஐவருக்கு ஒரு	72
--------------------	----

ஒ

ஒடுங்கி நிலை	15
ஒன்றேகலப்பை	27

க

கண்டநிவாரி	10
கண்நாக்கு	49
கத்தும் கழுதை	53
கரடிகள் ஐந்தும்	64
கரும்பும்	73
கள்ளவழியில்	21

கா

காட்டும்	11
காணிப்பொன்	8
காயம்பலகை	59

கூ

கூகையும் பாம்பும்	51
-------------------------	----

கொ

கொட்டியும்	49
கொல்லைமுக	61

கோ

கோத்தகோவை	37
கோயிலும்	47

ச

சன்னம்குகை	28
------------------	----

ஞா

ஞானமில்லா	6
-----------------	---

த

தண்டுடன்	55
தன்னை அறியத்	7
தன்னையனைச்	6

தா

தான்வரை	38
---------------	----

தி

திகைக்கின்ற	54
-------------------	----

து

துரியம்இருப்பனு	25
-----------------------	----

தோ

தோட்டத்தில்தாம்	60
-----------------------	----

நா

நாதன்இருக்கம்	48
நான் பெற்றி	14

நி

நினைப்பும்	73
------------------	----

ப

பண்ணாடி பேரொளி	70
பதிபசுபாசம்	5
பத்தும்பரும்புலி	56
பழுத்தனஐந்து	69
பள்ளச்செய்	67
பன்றியும்பாம்பும்	59

பா

பாம்பும்தியைத்	54
பாருக்குகீழே	71

பி
பிட்டித்து 8

பு
புலமைந்துள 62

பூ
பூதக்கண்ணாடி 74

பெ
பெண்ணல்ல 44

போ
போக்குவரவற்ற 58

மலமில்லை 68
மண்டலத்துள்ளே 31
மண்ணில்கலக்கிய 75
மனத்தில்இருந்த 24
மனத்தில்எழுந்த 18

மாணிக்கமாலை 26
மாயனை 29

முக்காத ஆற்ற 50
முத்துப்பவளம் 70
முப்பதுமுப்பது 40

முற்பதி 33
முன்னிக்கொருமகன் 57

மூ
மூலநாடி 46
மூன்றுள மாளிகை 63

மொ
மொட்டித்து 64

வ
வண்ணான் 45
வம்புபழுத்த 66
வழுதலை 19

வா
வாசித்து 17
வாயு மனமும் 34
வாழையைச்சூரை 36
வாழைப்பழ 20
வானுக்குள் 12

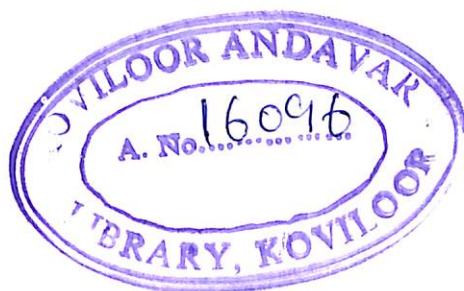
வி
விச்சக்கலம் உண்டு 65
விண்ணின்று 45

வெ
வெளியிலி 29

வே
வேதாந்தம் 38

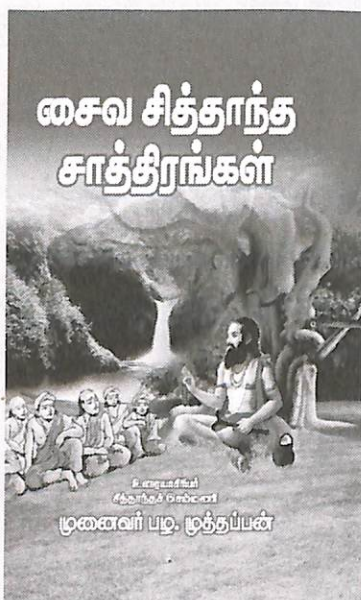
குறிப்புகளுக்காக...

தமிழாகரர், சித்தாந்தச் செம்மணி,
முனைவர் பழ. முத்தப்பன் அவர்களின்
உரையுடன்

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

(பெயர்க்குறி உத்தரவுகள்)

- திருவந்தியார்
- திருக்களிறுப் படியார்
- சிவஞான போதம்
- சிவஞான சித்தியார்
- இருபா இருபஃது
- உண்மை விளக்கம்
- சிவப்பிரகாசம்
- திருவருட்பயன்
- வினாவெண்பா
- போற்றிப் பஃறொடை
- கொடிக்கவி
- நெஞ்சுவிடு தூது
- உண்மைநெறி விளக்கம்
- சங்கற்ப நிராகரணம்

.....ரூ. 500.00

